

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 38

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

60ό έτος

6 Φεβρουαρίου 2017

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2017/C 038/01

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

1

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2017/C 038/02

Υπόθεση C-127/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Verein für Konsumenteninformation κατά INKO, Inkasso GmbH (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Καταναλωτική πίστη — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι' — Συμφωνίες περί τμηματικών καταβολών — Προθεσμιακή εξόφληση χωρίς επιβαρύνσεις — Άρθρο 3, στοιχείο στ' — Μεσίτες πιστώσεων — Εισπρακτικές εταιρίες που ενεργούν στο όνομα των πιστωτικών φορέων)

2

2017/C 038/03

Υπόθεση C-208/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Stock '94 Szolgáltató Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Προδικαστική παραπομπή — Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Ολοκληρωμένη συνεργασία — Χορήγηση χρηματοδοτήσεως και παραδόσεις στοιχείων κυκλοφορούντος ενεργητικού αναγκαίες για τη γεωργική παραγωγή — Ενιαία και σύνθετη παροχή — Αυτοτελείς και ανεξάρτητες παροχές — Κύρια παροχή και παρεπόμενη παροχή)

3

EL

2017/C 038/04	Υπόθεση C-453/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά Α, Β (Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 56 — Τόπος παροχής υπηρεσιών — Έννοια του όρου «άλλα παρόμοια δικαιώματα» — Μεταβίβαση δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου)	3
2017/C 038/05	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-532/15 και C-538/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA κατά ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi κατά Urbaser SA (C-538/15) (Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες παρεχόμενες από τους procuradores de los Tribunales — Πίνακας αμοιβών — Δικαστήρια — Μη ύπαρξη δυνατότητας παρεκκλίσεων)	4
2017/C 038/06	Υπόθεση C-553/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Undis Servizi Srl κατά Comune di Sulmona (Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Σύναψη συμβάσεως χωρίς διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — «In house» ανάθεση — Προϋποθέσεις — Ανάλογος έλεγχος — Πραγματοποίηση του ουσιώδους μέρους της δραστηριότητας — Ανάδοχος εταιρία του δημοσίου που ελέγχεται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως — Δραστηριότητα ασκούμενη και προς όφελος οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως που δεν είναι μέτοχοι — Δραστηριότητα επιβαλλόμενη από δημόσια αρχή που δεν είναι μέτοχος)	5
2017/C 038/07	Υπόθεση C-600/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Lemnis Lighting BV [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνιακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8539, 8541, 8543, 8548 και 9405 — Λαμπτήρες με διόδους εκπομπής φωτός (LED)]	5
2017/C 038/08	Υπόθεση C-686/15: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Orčinski sud u Velikoj Gorici (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vodooprskrna i odvodnja d.o.o. κατά Željka Klafurić (Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πλαίσιο δράσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων — Ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος — Υπολογισμός του οφειλόμενου από τον καταναλωτή ποσού — Μεταβλητό μέρος το οποίο συναρτάται προς την πραγματική κατανάλωση και πάγιο μέρος ανεξάρτητο από την κατανάλωση αυτή)	6
2017/C 038/09	Υπόθεση C-535/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2016 — Michael Tibor Bachman κατά FAER IFN SA	7
2017/C 038/10	Υπόθεση C-550/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 31 Οκτωβρίου 2016 — Α και S κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie	7
2017/C 038/11	Υπόθεση C-556/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις 3 Νοεμβρίου 2016 — Lutz GmbH κατά Hauptzollamt Hannover	8
2017/C 038/12	Υπόθεση C-571/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις 14 Νοεμβρίου 2016 — Nikolay Kantarev κατά Balgarska narodna banka	9
2017/C 038/13	Υπόθεση C-583/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 17 Νοεμβρίου 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC κατά Enedis, SA	10
2017/C 038/14	Υπόθεση C-584/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 17 Νοεμβρίου 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC κατά Enedis, SA	11

2017/C 038/15	Υπόθεση C-589/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 21 Νοεμβρίου 2016 — Mario Alexander Filippi κ.λπ.	11
2017/C 038/16	Υπόθεση C-592/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 23 Νοεμβρίου 2016 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL κατά État belge	12
2017/C 038/17	Υπόθεση C-612/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Νοεμβρίου 2016 — C & J Clark International Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	13
2017/C 038/18	Υπόθεση C-618/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Νοεμβρίου 2016 — Rafal Prefeta κατά Secretary of State for Work and Pensions . . .	14
2017/C 038/19	Υπόθεση C-619/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2016 — Sebastian W. Kreuziger κατά Land Berlin . .	15
2017/C 038/20	Υπόθεση C-620/16: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας	15
2017/C 038/21	Υπόθεση C-622/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Scuola Elementare Maria Montessori Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής	16
2017/C 038/22	Υπόθεση C-623/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής	17
2017/C 038/23	Υπόθεση C-624/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-219/13, Ferracci κατά Επιτροπής	17
2017/C 038/24	Υπόθεση C-638/16: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις 12 Δεκεμβρίου 2016 — X, X κατά Βελγικού Δημοσίου	18
2017/C 038/25	Υπόθεση C-640/16 P: Αναίρεση που άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2016 η Greenpeace Energy eG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-382/15, Greenpeace Energy eG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	19
2017/C 038/26	Υπόθεση C-659/16: Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	20

Γενικό Δικαστήριο

2017/C 038/27	Υπόθεση T-199/04 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου (Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Έννομο συμφέρον — Έναρξη της έρευνας — Κατασκευασμένη κανονική αξία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαίωμα ακροάσεως με κλήση προς διατύπωση απόψεων — Σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Επιστροφή εισαγωγικών επιβαρύνσεων — Αναπροσαρμογή — Ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος — Δίκαιο του ΠΟΕ) . . .	21
2017/C 038/28	Υπόθεση T-169/08 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Ελληνικές αγορές προμήθειας λιγνίτη και χονδρικής προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ — Χορήγηση ή διατήρηση σε ισχύ υπέρ δημόσιας επιχείρησης δικαιωμάτων για την εκμετάλλευση δημόσιων κοιτασμάτων λιγνίτη — Προσδιορισμός των επίμαχων αγορών — Ύπαρξη ανισότητας ευκαιριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Κατάχρηση εξουσίας — Αναλογικότητα)	21

2017/C 038/29	Υπόθεση T-421/09 RENV: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Ελληνικές αγορές προμήθειας λιγνίτη και χονδρικής προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση θεσπίζουσα ειδικά μέτρα για τη διόρθωση των αντιθέτων προς τον ανταγωνισμό συνεπειών παραβάσεως του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ — Άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Συμβατική ελευθερία)	22
2017/C 038/30	Υπόθεση T-112/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Mondelez UK Holdings & Services κατά EUIPO — Société des produits Nestlé (Σχήμα πλάκας σοκολάτας) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα — Σχήμα πλάκας σοκολάτας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Διακριτικός χαρακτήρας που αποκτήθηκε με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009]	23
2017/C 038/31	Υπόθεση T-177/13: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής (Περιβάλλον — Γενετικώς τροποποιημένα προϊόντα — Γενετικώς τροποποιημένη σόγια MON 87701 x MON 89788 — Απόρριψη, ως αβάσιμη, αιτήσεως για εσωτερική επανεξέταση της αποφάσεως για έγκριση της διάθεσης στην αγορά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)	24
2017/C 038/32	Υπόθεση T-466/14: Απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής [«Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγή προϊόντων τόνου προελεύσεως Ελ Σαλβαντόρ — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση περί μη εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο του άρθρου 872α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 — Σφάλμα των αρμόδιων αρχών το οποίο δεν είναι ευλόγως δυνατόν να διαγνωσθεί»]	24
2017/C 038/33	Υπόθεση T-548/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής [«Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγή προϊόντων τόνου προελεύσεως Ισημερινού — Εκ των υστέρων εισπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση περί μη εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Ανακοίνωση προς τους εισαγωγείς δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα — Καλή πίστη — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92»]	25
2017/C 038/34	Υπόθεση T-758/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Infineon Technologies κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Μικροκυκλώματα για κάρτες — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Δικαιώματα άμυνας — Παράβαση εκ του αντικειμένου — Απόδειξη — Παραγραφή — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για την μέθοδο υπολογισμού των προστίμων — Αξία των πωλήσεων)	26
2017/C 038/35	Υπόθεση T-762/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Philips και Philips France κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Έξυπνες κάρτες — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Παράβαση εξ αντικειμένου — Παράβαση ενιαία και διαρκής — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Καθήκον επιμελείας — Απόδειξη — Ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας — Ανακοίνωση περί διευθετήσεως διαφορών — Παραγραφή — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αξία των πωλήσεων)	26
2017/C 038/36	Υπόθεση T-808/14: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ψηφιακή τηλεόραση — Ενίσχυση για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla La Mancha — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της επιχείρησης — Οικονομική δραστηριότητα — Πλεονέκτημα — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Δέουσα επιμέλεια — Εύλογη προθεσμία — Ασφάλεια δικαίου — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Επικουρικότητα — Δικαίωμα στην πληροφόρηση)	27

2017/C 038/37	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-37/15 και T-38/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Abertis Telecom Terrestre και Telecom Castilla-La Mancha κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Ψηφιακή τηλεόραση — Ενίσχυση για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla-La Mancha — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της επιχειρήσεως — Οικονομική δραστηριότητα — Πλεονέκτημα — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Νέες ενισχύσεις)	28
2017/C 038/38	Υπόθεση T-212/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Aldi κατά EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικό σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Gourmet — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα GOURMET και Gourmet — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	28
2017/C 038/39	Υπόθεση T-227/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Redpur κατά EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Redpur — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	29
2017/C 038/40	Υπόθεση T-330/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Keil κατά EUIPO — NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitrato) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BasenCitrato — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	30
2017/C 038/41	Υπόθεση T-366/15 P: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — Todorova Androna κατά Συμβουλίου κ.λπ. (Αίτηση αναιρέσεως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2011 — Μη εγγραφή στον κατάλογο των προαγόμενων υπαλλήλων — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση του δικαστή της ουσίας να διερευνά τα πραγματικά περιστατικά — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Κανόνας της ταυτότητας του αντικειμένου μεταξύ της διοικητικής ενστάσεως και της προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης)	30
2017/C 038/42	Υπόθεση T-391/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Aldi κατά EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALDIANO — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALDI — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]	31
2017/C 038/43	Υπόθεση T-529/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Intesa Sanpaolo κατά EUIPO (START UP INITIATIVE) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης START UP INITIATIVE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]	32
2017/C 038/44	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-678/15 και T-679/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Novartis κατά EUIPO (απεικόνιση γκρι καμπύλης και απεικόνιση πράσινης καμπύλης) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχώρισης εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζουν μια γκρι καμπύλη και μια πράσινη καμπύλη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Απλό σήμα Απλό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]	32

2017/C 038/45	Υπόθεση T-716/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Gallardo Blanco κατά EUIPO — Exrasa Agricultura y Ganadería (Αναπαράσταση σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή «h») [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελούμενου από αναπαράσταση του σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή «h» — Σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερα ισπανικά εικονιστικά σήματα — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]	33
2017/C 038/46	Υπόθεση T-826/16 R: Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Casasnovas Bernad κατά Επιτροπής (Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Καταγγελία συμβάσεως αορίστου χρόνου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επειγόντος)	33
2017/C 038/47	Υπόθεση T-746/16: Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Andreassons Åkeri κ.λπ. κατά Επιτροπής	34
2017/C 038/48	Υπόθεση T-778/16: Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής	35
2017/C 038/49	Υπόθεση T-834/16: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — QC κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου	36
2017/C 038/50	Υπόθεση T-837/16: Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2016 — Σουηδία κατά Επιτροπής	37
2017/C 038/51	Υπόθεση T-838/16: Αγωγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — BP κατά FRA	38
2017/C 038/52	Υπόθεση T-842/16: Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Repower κατά EUIPO — repowermap (REPOWER)	39
2017/C 038/53	Υπόθεση T-843/16: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)	40
2017/C 038/54	Υπόθεση T-844/16: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner κατά EUIPO (Klosterstoff)	41
2017/C 038/55	Υπόθεση T-848/16: Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2016 — Deichmann κατά EUIPO — Vans (V)	41
2017/C 038/56	Υπόθεση T-849/16: Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2016 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής	42
2017/C 038/57	Υπόθεση T-850/16: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QE κατά Eurojust	43
2017/C 038/58	Υπόθεση T-854/16: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Barata κατά Κοινοβουλίου	44
2017/C 038/59	Υπόθεση T-857/16: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach κατά EUIPO (Σχήμα μεγάλου ποτηριού)	45
2017/C 038/60	Υπόθεση T-859/16: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Damm κατά EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)	46
2017/C 038/61	Υπόθεση T-860/16: Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2016 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go)	46
2017/C 038/62	Υπόθεση T-861/16: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — C & J Clark International κατά Επιτροπής	47
2017/C 038/63	Υπόθεση T-862/16: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — fritz-kulturgüter κατά EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)	48
2017/C 038/64	Υπόθεση T-863/16: Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου	48
2017/C 038/65	Υπόθεση T-869/16: Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Wenger κατά EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)	50

2017/C 038/66	Υπόθεση T-873/16: Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2016 — Groupe Canal + κατά Επιτροπής	50
2017/C 038/67	Υπόθεση T-878/16: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — Καρέλια κατά EUIPO (KARELIA)	52
2017/C 038/68	Υπόθεση T-883/16: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής	52
2017/C 038/69	Υπόθεση T-884/16: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Multiconnect κατά Επιτροπής	53
2017/C 038/70	Υπόθεση T-885/16: Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Mass Response Service κατά Επιτροπής . .	54
2017/C 038/71	Υπόθεση T-167/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Πολωνία κατά Επιτροπής	54
2017/C 038/72	Υπόθεση T-535/16: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — McGillivray κατά Επιτροπής	55

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης*

(2017/C 038/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 30 της 30.1.2017

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 22 της 23.1.2017

EE C 14 της 16.1.2017

EE C 6 της 9.1.2017

EE C 475 της 19.12.2016

EE C 462 της 12.12.2016

EE C 454 της 5.12.2016

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Oberster Gerichtshof (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Verein für Konsumenteninformation κατά INKO, Inkasso GmbH

(Υπόθεση C-127/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/48/ΕΚ — Προστασία των καταναλωτών — Καταναλωτική πίστη — Άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι' — Συμφωνίες περί τμηματικών καταβολών — Προθεσμιακή εξόφληση χωρίς επιβαρύνσεις — Άρθρο 3, στοιχείο στ' — Μεσίτες πιστώσεων — Εισπρακτικές εταιρίες που ενεργούν στο όνομα των πιστωτικών φορέων)

(2017/C 038/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberster Gerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Verein für Konsumenteninformation

κατά

INKO, Inkasso GmbH

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο ι', της οδηγίας 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, έχει την έννοια ότι συμφωνία περί τμηματικών καταβολών πιστώσεως συναπτόμενη κατόπιν υπερημερίας του καταναλωτή μεταξύ αυτού και του πιστωτικού φορέα, με τη διαμεσολάβηση γραφείου εισπράξεως οφειλών, δεν είναι «χωρίς επιβαρύνσεις» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, όταν, με την εν λόγω συμφωνία, ο καταναλωτής δεσμεύεται να εξοφλήσει το συνολικό ποσό της συγκεκριμένης πιστώσεως και να καταβάλει τόκους και έξοδα που δεν προβλέπονταν στην αρχική σύμβαση βάσει της οποίας χορηγήθηκε η εν λόγω πίστωση.
- 2) Το άρθρο 3, στοιχείο στ', και το άρθρο 7 της οδηγίας 2008/48 έχουν την έννοια ότι γραφείο εισπράξεως οφειλών που συνάπτει επ' ονόματι πιστωτικού φορέα συμφωνία περί τμηματικών καταβολών ληξιπρόθεσμης πιστώσεως, αλλά ενεργεί ως μεσίτης πιστώσεων μόνο στο πλαίσιο συμπληρωματικής δραστηριότητας, γεγονός το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει, πρέπει να θεωρείται «μεσίτης πιστώσεων», κατά την έννοια του εν λόγω άρθρου 3, στοιχείο στ', και δεν υπέχει υποχρέωση παροχής πληροφοριών στον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της συμβάσεως, δυνάμει των άρθρων 5 και 6 της οδηγίας αυτής.

⁽¹⁾ EE C 205 της 22.6.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Κúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Stock '94 Szolgáltató Zrt. κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-208/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φόρος Προστιθέμενης Αξίας — Οδηγία 2006/112/EK — Ολοκληρωμένη συνεργασία — Χορήγηση χρηματοδοτήσεως και παραδόσεις στοιχείων κυκλοφορούντος ενεργητικού αναγκαίες για τη γεωργική παραγωγή — Ενιαία και σύνθετη παροχή — Αυτοτελείς και ανεξάρτητες παροχές — Κύρια παροχή και παρεπόμενη παροχή)

(2017/C 038/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κúria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Stock '94 Szolgáltató Zrt.

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Διατακτικό

Κατ' ορθή ερμηνεία της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας:

- πράξη ολοκληρωμένης γεωργικής συνεργασίας προβλέπεται ότι οικονομικός φορέας παραδίδει αγαθά σε γεωργό και χορηγεί σε αυτόν δάνειο προοριζόμενο για την αγορά των αγαθών αυτών συνιστά ενιαία πράξη για τους σκοπούς της εν λόγω οδηγίας, στο πλαίσιο της οποίας την κύρια παροχή συνιστά η παράδοση των αγαθών. Η βάση επιβολής του φόρου επί της συγκεκριμένης ενιαίας πράξεως συναποτελείται από την τιμή των εν λόγω αγαθών και από τους καταβληθέντες τόκους επί των χορηγηθέντων στους γεωργούς δανείων·
- το γεγονός ότι επιχείρηση κάθετης ολοκληρώσεως δύναται να παρέχει στους γεωργούς πρόσθετες υπηρεσίες ή να αγοράζει τη γεωργική παραγωγή τους δεν ασκεί επιρροή επί του χαρακτηρισμού της επίμαχης πράξεως ως ενιαίας πράξεως για τους σκοπούς της οδηγίας 2006/112.

⁽¹⁾ EE C 236 της 20.7.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — ποινική δίκη κατά A, B

(Υπόθεση C-453/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/EK — Άρθρο 56 — Τόπος παροχής υπηρεσιών — Έννοια του όρου «άλλα παρόμοια δικαιώματα» — Μεταβίβαση δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου)

(2017/C 038/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην κύρια ποινική δίκη

A, B

παρισταμένου του: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Διατακτικό

Το άρθρο 56, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα κατά τη διάταξη αυτή «άλλα παρόμοια δικαιώματα» περιλαμβάνουν τα δικαιώματα εκπομπής αερίων θερμοκηπίου που ορίζονται στο άρθρο 3, στοιχείο α', της οδηγίας 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου.

(¹) EE C 363 της 3.11.2015

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αιτήσεις του Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot (Ισπανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA κατά ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Francesc de Bolós Pi κατά Urbaser SA (C-538/15)]

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-532/15 και C-538/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Υπηρεσίες παρεχόμενες από τους *procuradores de los Tribunales* — Πίνακας αμοιβών — Δικαστήρια — Μη ύπαρξη δυνατότητας παρεκκλίσεων)

(2017/C 038/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Audiencia Provincial de Zaragoza, Juzgado de Primera Instancia de Olot

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Eurosaneamientos SL, Entidad Urbanística Conservación Parque Tecnológico de reciclado López Soriano, UTE PTR Acciona Infraestructuras SA C-532/15), Francesc de Bolós Pi (C-538/15)

κατά

ArcelorMittal Zaragoza, SA (C-532/15), Urbaser SA (C-538/15)

παρισταμένου του: Consejo General de Procuradores de España (C-532/15)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, κατά την οποία οι αμοιβές των *procuradores* καθορίζονται βάσει πίνακα και δεν μπορούν να αυξηθούν ή να μειωθούν πέραν του 12 % της αμοιβής, τα δε δικαστήρια εξακριβώνουν μόνον την αυστηρή εφαρμογή του πίνακα αυτού, χωρίς να έχουν τη δυνατότητα, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, να παρεκκλίνουν από τα καθορισθέντα στον πίνακα αυτόν όρια.
- 2) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι αρμόδιο να απαντήσει στο δεύτερο και τρίτο ερώτημα στην υπόθεση C-532/15 καθώς και στο τρίτο έως πέμπτο ερώτημα στην υπόθεση C-538/15, τα οποία υποβλήθηκαν από το Audiencia Provincial de Zaragoza (περιφερειακό δικαστήριο της Σαραγόσας, Ισπανία) και το Juzgado de Primera Instancia de Olot (πρωτοδικείο του Olot, Ισπανία), αντιστοίχως.

(¹) EE C 429 της 21.12.2015.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Undis Servizi Srl κατά Comune di Sulmona

(Υπόθεση C-553/15) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Δημόσιες συμβάσεις υπηρεσιών — Σύναψη συμβάσεως χωρίς διαδικασία προσκλήσεως προς υποβολή προσφορών — «In house» ανάθεση — Προϋποθέσεις — Ανάλογος έλεγχος — Πραγματοποίηση του ουσιώδους μέρους της δραστηριότητας — Ανάδοχος εταιρία του δημοσίου που ελέγχεται από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως — Δραστηριότητα ασκούμενη και προς όφελος οργανισμών τοπικής αυτοδιοικήσεως που δεν είναι μέτοχοι — Δραστηριότητα επιβαλλόμενη από δημόσια αρχή που δεν είναι μέτοχος)

(2017/C 038/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Undis Servizi Srl

κατά

Comune di Sulmona

παρισταμένης της:

Cogesa SpA

Διατακτικό

- 1) Στο πλαίσιο εφαρμογής της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις καλούμενες «in house» απευθείας αναθέσεις του αντικειμένου δημοσίων συμβάσεων και προκειμένου να καθοριστεί αν ο ανάδοχος φορέας ασκεί το ουσιώδες μέρος της δραστηριότητάς του για την αναθέτουσα αρχή και, ειδικότερα, για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως που είναι μέτοχοί του και τον ελέγχουν, δεν μπορεί να συμπεριληφθεί στην εν λόγω δραστηριότητα η επιβαλλόμενη στον συγκεκριμένο φορέα, από δημόσια αρχή μη μέτοχό του, δραστηριότητα προς όφελος δήμων οι οποίοι επίσης δεν είναι μέτοχοι του εν λόγω φορέα και δεν ασκούν κανέναν έλεγχο επ' αυτού, καθόσον η δραστηριότητα αυτή πρέπει να θεωρηθεί ότι ασκείται για τρίτους.
- 2) Προκειμένου να καθοριστεί αν ο ανάδοχος φορέας πραγματοποιεί το ουσιώδες μέρος της δραστηριότητάς του για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοικήσεως που είναι μέτοχοί του και ασκούν από κοινού επ' αυτού έλεγχο ανάλογο προς εκείνον που ασκούν επί των δικών τους υπηρεσιών, πρέπει να ληφθούν υπόψη όλες οι περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και η δραστηριότητα που πραγματοποιήσε ο συγκεκριμένος ανάδοχος φορέας για τους ίδιους οργανισμούς πριν από την έναρξη της από κοινού ασκήσεως του εν λόγω ελέγχου.

⁽¹⁾ EE C 27 της 25.1.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 8ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Staatssecretaris van Financiën κατά Lemnis Lighting BV

(Υπόθεση C-600/15) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 — Τελωνειακή ένωση και κοινό δασμολόγιο — Δασμολογική κατάταξη — Συνδυασμένη Ονοματολογία — Κλάσεις 8539, 8541, 8543, 8548 και 9405 — Λαμπτήρες με διόδους εκπομπής φωτός (LED)]

(2017/C 038/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Staatssecretaris van Financiën

κατά

Lemnis Lighting BV

Διατακτικό

Η Συνδυασμένη Ονοματολογία που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1214/2007 της Επιτροπής, της 20ής Σεπτεμβρίου 2007, έχει την έννοια ότι εμπορεύματα όπως οι επίμαχοι στην κύρια δίκη λαμπτήρες με διόδους εκπομπής φωτός υπάγονται στην κλάση 8543 της ΣΟ, υπό την επιφύλαξη της εκ μέρους του αιτούντος δικαστηρίου εκτιμήσεως του συνόλου των πραγματικών στοιχείων που έχει στη διάθεσή του.

(¹) ΕΕ C 48 της 8.2.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Δεκεμβρίου 2016 [αίτηση του Općinski sud u Velikoj Gorici (Κροατία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Vodoopskrba i odvodnja d.o.o. κατά Željka Klafurić

(Υπόθεση C-686/15) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Οδηγία 2000/60/ΕΚ — Πλαίσιο δράσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων — Ανάκτηση του κόστους των υπηρεσιών ύδατος — Υπολογισμός του οφειλόμενου από τον καταναλωτή ποσού — Μεταβλητό μέρος το οποίο συναρτάται προς την πραγματική κατανάλωση και πάγιο μέρος ανεξάρτητο από την κατανάλωση αυτή)

(2017/C 038/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η κροατική

Αιτούν δικαστήριο

Općinski sud u Velikoj Gorici

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Vodoopskrba i odvodnja d.o.o.

κατά

Željka Klafurić

Διατακτικό

Η οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική νομοθεσία, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, που προβλέπει ότι το τίμημα των υπηρεσιών ύδατος το οποίο χρεώνεται στον καταναλωτή περιλαμβάνει όχι μόνο μεταβλητό μέρος το οποίο υπολογίζεται βάσει του όγκου ύδατος τον οποίο πράγματι καταναλώνει ο ενδιαφερόμενος, αλλά και πάγιο μέρος το οποίο δεν συνδέεται με την κατανάλωση αυτή.

(¹) ΕΕ C 111 της 29.3.2016.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Specializat Mureș (Ρουμανία) στις 21 Οκτωβρίου 2016 — Michael Tibor Bachman κατά FAER IFN SA

(Υπόθεση C-535/16)

(2017/C 038/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Specializat Mureș

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Michael Tibor Bachman

Αναερσίβλητη: FAER IFN SA

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ ⁽¹⁾, στο οποίο ορίζεται η έννοια «καταναλωτής», την έννοια ότι εμπίπτει σε αυτό και φυσικό πρόσωπο το οποίο, με σύμβαση ανανεώσεως οφειλής, ανέλαβε έναντι εμπόρου που ασκεί επαγγελματική δραστηριότητα πιστωτικού ιδρύματος, να αποπληρώσει δάνεια αρχικώς χορηγηθέντα σε εταιρεία για σκοπούς εμπίπτοντες στην δραστηριότητά της, ήτοι για επενδύσεις σε δραστηριότητα οδικής μεταφοράς εμπορευμάτων, οσάκις το συγκεκριμένο πρόσωπο δεν διατηρεί εμφανή σύνδεσμο με την εν λόγω εταιρεία, αλλά ενεργεί κατά τον τρόπο αυτό εξαιτίας εξωεπαγγελματικών συνδέσμων με το πρόσωπο το οποίο είχε τον έλεγχο της εταιρείας η οποία έλαβε τα αρχικά δάνεια, καθώς και με τα πρόσωπα τα οποία συνήψαν παρεπόμενες συμβάσεις των αρχικών δανειακών συμβάσεων (συμβάσεις εγγυήσεως ή ενυπόθηκης εγγυήσεως/υποθήκης);

⁽¹⁾ Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ L 95, σ. 29.)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam (Κάτω Χώρες) στις 31 Οκτωβρίου 2016 — Α και S κατά Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Υπόθεση C-550/16)

(2017/C 038/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Α και S

Καθού: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Προδικαστικό ερώτημα

Στο πλαίσιο οικογενειακής επανένωσης προσφύγων, πρέπει να νοηθεί ως «ασυνόδευτος ανήλικος» κατά την έννοια του άρθρου 2, αρχή και στοιχείο στ', της οδηγίας 2003/86/ΕΚ ⁽¹⁾ επίσης υπήκοος τρίτης χώρας ή ανιθαγενής ηλικίας κάτω των δεκαοκτώ ετών ο οποίος εισέρχεται στην επικράτεια κράτους μέλους χωρίς να συνοδεύεται από τον κατά τον νόμο ή το έθιμο υπεύθυνο ενήλικο και ο οποίος:

— ζητεί άσυλο,

— κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ασύλου στην επικράτεια του κράτους μέλους συμπληρώνει το 18ο έτος της ηλικίας του,

- αποκτά άσυλο με αναδρομική ισχύ από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, και
- στη συνέχεια ζητεί οικογενειακή επανένωση;

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2003, σχετικά με το δικαίωμα οικογενειακής επανένωσης (ΕΕ 2003, L 251, σ. 12).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στις
3 Νοεμβρίου 2016 — Lutz GmbH κατά Hauptzollamt Hannover**

(Υπόθεση C-556/16)

(2017/C 038/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Finanzgericht Hamburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Lutz GmbH

Καθού: Hauptzollamt Hannover

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχουν οι καταρτισθείσες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (¹) σχετικά με τη διάκριση 6212 2000 (ΕΕ 2015 C 76, σ. 1, 255) την έννοια ότι για να είναι η «οριζόντια ελαστικότητα» που εμφανίζει ένας κορσές-κινότα «περιορισμένη» αρκεί η οριζόντια ελαστικότητα να είναι μικρότερη από την κάθετη;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α):

Με βάση ποια αντικειμενικά κριτήρια πρέπει να γίνεται αυτή η σύγκριση μεταξύ οριζόντιας και κάθετης ελαστικότητας;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 1α):

α) Έχουν οι καταρτισθείσες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διάκριση 6212 2000 (ΕΕ 2015 C 76, σ. 1, 255) την έννοια ότι η «οριζόντια ελαστικότητα» που εμφανίζει ένας κορσές-κινότα «είναι περιορισμένη ...» μόνον όταν η οριζόντια ελαστικότητα είναι σαφώς μικρότερη από την κάθετη;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2α):

Με βάση ποια αντικειμενικά κριτήρια πρέπει να γίνεται αυτή η σύγκριση μεταξύ κάθετης και οριζόντιας ελαστικότητας και ποιο μέτρο αξιολογήσεως πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την εκτίμηση αυτή;
- 3) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα 2α):

α) Έχουν οι καταρτισθείσες από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή επεξηγηματικές σημειώσεις της Συνδυασμένης Ονοματολογίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με τη διάκριση 6212 2000 (ΕΕ 2015 C 76, σ. 1, 255) την έννοια ότι ο περιορισμένος χαρακτήρας της οριζόντιας ελαστικότητας στους κορσέδες-κινότες δεν προσδιορίζεται από τη σύγκριση μεταξύ κάθετης και οριζόντιας ελαστικότητας αλλά νοείται ως απόλυτος περιορισμός της οριζόντιας ελαστικότητας;

β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 3α):

Με βάση ποια αντικειμενικά κριτήρια πρέπει να διενεργείται ο έλεγχος, προκειμένου να διαπιστωθεί εάν η οριζόντια ελαστικότητα που εμφανίζει ένας κορσές-κινότα είναι περιορισμένη υπό την αναφερόμενη στο σημείο 3α) έννοια;

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Administrativen sad Varna (Βουλγαρία) στις
14 Νοεμβρίου 2016 — Nikolay Kantarev κατά Balgarska narodna banka**

(Υπόθεση C-571/16)

(2017/C 038/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Nikolay Kantarev

Εναγομένη: Balgarska narodna banka

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και οι αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας την έννοια ότι, ελλείπει εθνικής ρυθμίσεως, επιτρέπεται ο προσδιορισμός της αρμόδιας δικαιοδοτικής αρχής και της διαδικασίας που εφαρμόζεται επί αγωγών αποζημιώσεως λόγω παραβιάσεως του δικαιού της Ένωσης με βάση τη δημόσια αρχή που διέπραξε την παραβίαση και ανάλογα με το είδος της πράξεως ή παραβιάσεως, δια της οποίας διεπράχθη η παραβίαση, οσάκις η εφαρμογή των κριτηρίων αυτών έχει ως αποτέλεσμα οι αγωγές που υπάγονται σε διαφορετικές διαδικασίες — γενικής δικαιοδοσίας και δικαιοδοσίας των διοικητικών δικαστηρίων, με βάση διαφορετικούς δικονομικούς κώδικες — να εκδικάζονται σύμφωνα με τον grazhdansko-protsesualen kodeks [κώδικα πολιτικής δικονομίας, στο εξής: GPK] και τον administrativnoprotsesualen kodeks [κώδικα διοικητικής δικονομίας: στο εξής APK] οι οποίοι απαιτούν την καταβολή διαφορετικών ειδών δικαστικών εξόδων, ήτοι αναλογικών και απλών, και την απόδειξη ότι συντρέχουν διαφορετικές προϋποθέσεις, συμπεριλαμβανομένης και της υπαιτιότητας;
- 2) Έχουν το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και οι απαιτήσεις που διατύπωσε το Δικαστήριο στην απόφαση Frankovich την έννοια ότι αντιτίθενται στην εκδίκαση αγωγών αποζημιώσεως για παραβίαση του δικαιού της Ένωσης με διαδικασία όπως αυτή που προβλέπεται στα άρθρα 45 και 49 του zakon za zadalzheniata i dogovorite [νόμου περί ενοχών και συμβάσεων, στο εξής: ZZD], κατά την οποία απαιτείται η καταβολή αναλογικών δικαστικών εξόδων και η απόδειξη υπέρθεως υπαιτιότητας, καθώς και [στην εκδίκαση] με διαδικασία όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 1 του zakon za otgovornostta na darzhavata i obshtinite za vredi [νόμου περί αστικής ευθύνης του δημοσίου και των δήμων για ζημιές, στο εξής: ZODOV], ο οποίος προβλέπει μεν αντικειμενική ευθύνη και περιέχει ειδικές ρυθμίσεις με σκοπό τη διευκόλυνση της προσβάσεως στο δικαστήριο, εφαρμόζεται όμως μόνον επί ζημιών που προκαλούνται εν συνεχεία ακυρωθείσας παράνομης διοικητικής πράξεως και παράνομης ενέργειας ή παραλείψεως της δημόσιας διοικήσεως, όχι όμως επί παραβιάσεων του δικαιού της Ένωσης από άλλα όργανα του δημοσίου τομέα, τις οποίες αυτά διέπραξαν δια πράξεων ή παραλείψεων που δεν ακυρώθηκαν σύμφωνα με την αντίστοιχη διαδικασία;
- 3) Έχουν τα άρθρα 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/19⁽¹⁾, την έννοια ότι επιτρέπουν νομοθετική προσέγγιση, όπως εκείνη που επελέγη στις περιπτώσεις των άρθρων 36, παράγραφος 3, του zakon za kreditnite institutsii [νόμου περί πιστωτικών ιδρυμάτων, στο εξής: ZKI] και του 23, παράγραφος 5, του zakon za garantirane na vlogovete v bankite [νόμου περί εγγυήσεως των τραπεζικών καταθέσεων, στο εξής: ZGVB], κατά την οποία «η προϋπόθεση ότι το οικείο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα δεν είναι ικανό προς το παρόν, για λόγους που έχουν άμεση σχέση με την οικονομική του κατάσταση, να επιστρέψει την κατάθεση και δεν προβλέπεται ότι θα καταστεί ικανό στο προσεχές μέλλον» ισοδυναμεί με διαπίστωση της αφερεγγυότητας του ιδρύματος και ανάκληση της άδειας του και ότι το σύστημα εγγυήσεως καταθέσεων ενεργοποιείται από τον χρόνο ανακλήσεως της άδειας παροχής τραπεζικών υπηρεσιών;
- 4) Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 3, της οδηγίας 94/19 την έννοια ότι, προκειμένου μια κατάθεση να χαρακτηριστεί ως «μη διαθέσιμη», οι «αρμόδιες αρχές» θα πρέπει να έχουν διαπιστώσει ρητώς σύμφωνα με το στοιχείο i της εν λόγω διατάξεως, ότι, κατά τη γνώμη τους, το οικείο πιστωτικό ίδρυμα δεν φαίνεται προς το παρόν ικανό να επιστρέψει την κατάθεση, ή επιτρέπει, σε περίπτωση που δεν υπάρχει σχετική ρύθμιση στο εθνικό δίκαιο, η εκτίμηση και η πρόθεση της «αρμόδιας αρχής» να συνάγονται από την ερμηνεία άλλων πράξεων της εν λόγω αρχής — για παράδειγμα στην προκείμενη υπόθεση από την υπ' αριθ. 73 απόφαση του upravitelnen savet (διοικητικού συμβουλίου, στο εξής: US) της BNB, της 20ης Ιουνίου 2014, με την οποία η «КТВ» АД υπήχθη σε καθεστώς ειδικής εποπτείας, ή να τεκμαίρονται από περιστάσεις σαν αυτές της κύριας δίκης;

- 5) Μπορεί, υπό περιστάσεις σαν αυτές της κύριας δίκης, όπου με την υπ' αριθ. 73 απόφαση του διοικητικού συμβουλίου της BNB, της 20ης Ιουνίου 2014, ανεστάλησαν όλες οι πληρωμές και οι συναλλαγές και οι καταθέτες δεν δύναντο να υποβάλουν αίτηση για καταβολή ούτε είχαν πρόσβαση στις καταθέσεις τους κατά το χρονικό διάστημα από 20 Ιουνίου 2014 έως 6 Νοεμβρίου 2014, να θεωρηθεί ότι όλες οι εγγυημένες καταθέσεις όψεως (οι οποίες είναι διαθέσιμες χωρίς να απαιτείται προαναγγελία και οι οποίες επιστρέφονται άμεσα, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα) έχουν καταστεί μη διαθέσιμες υπό την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, της οδηγίας 94/19, ή προϋπόθεση «να οφείλεται [η κατάθεση], να είναι ληξιπρόθεσμη και να μην έχει καταβληθεί» απαιτεί να έχει ζητήσει ο καταθέτης από το πιστωτικό ίδρυμα την πληρωμή (με αίτηση, πρόκληση) και αυτό να μην έχει ικανοποιήσει το αίτημα;
- 6) Έχουν τα άρθρα 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/19, καθώς και η όγδοη αιτιολογική σκέψη της οδηγίας 2009/14 ⁽²⁾, την έννοια ότι η διακριτική ευχέρεια που διαθέτει η «αρμόδια αρχή» κατά την εκτίμηση στην οποία προβαίνει σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, περιορίζεται οπωσδήποτε από την προβλεπόμενη υπό στοιχείο i, δεύτερο εδάφιο, προθεσμία, ή επιτρέπουν για λόγους που ανάγονται στον σκοπό της ειδικής εποπτείας, όπως εκείνης του άρθρου 115, ZKl, να παραμένουν οι καταθέσεις μη διαθέσιμες για διάστημα μεγαλύτερο από εκείνο που προβλέπει η οδηγία;
- 7) Αναπτύσσουν τα άρθρα 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, και 10, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/19 άμεσο αποτέλεσμα παρέχοντας στους δικαιούχους καταθέσεων σε τράπεζα που συμμετέχει στο σύστημα εγγυήσεως καταθέσεων, εκτός από το δικαίωμα για αποζημίωση μέσω του συστήματος αυτού και έως το ποσό του άρθρου 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 94/19, επιπλέον και το δικαίωμα να στοιχειοθετήσουν ευθύνη του δημοσίου για παράβαση του δικαίου της Ένωσης, στρεφόμενοι κατά της αρχής που υποχρεούται να διαπιστώσει την αδυναμία καταβολής των καταθέσεων και αιτούνται την αποκατάσταση της ζημίας που προκλήθηκε σε αυτούς λόγω της μη έγκαιρης καταβολής του εγγυημένου ποσού καταθέσεων, σε περίπτωση που η προβλεπόμενη από το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, απόφαση ελήφθη μετά την παρέλευση της πενήνήμερης προθεσμίας που προβλέπει η οδηγία, η δε καθυστέρηση είναι αποτέλεσμα μέτρων εξυγίανσεως που αποσκοπούν στο να αποτρέψουν τυχόν αδυναμία της τράπεζας για καταβολή και επιβλήθηκαν από την εν λόγω αρχή, ή μήπως επιτρέπουν υπό ορισμένες προϋποθέσεις, όπως εκείνες της κύριας δίκης, εθνική ρύθμιση όπως αυτή του άρθρου 79, παράγραφος 8, ZKl, σύμφωνα με την οποία η BNB, τα όργανα αυτής και τα εξ αυτών εξουσιοδοτημένα πρόσωπα ευθύνονται για ζημιές που προκλήθηκαν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο της εποπτείας μόνον εφόσον ενήργησαν με πρόθεση;
- 8) Αποτελεί η παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, η οποία συνίσταται στο γεγονός ότι η «αρμόδια αρχή» δεν έλαβε την απόφαση που προβλέπεται από το άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο i, της οδηγίας 94/19, «ύπαρξη κατάφωρης παραβιάσεως», η οποία μπορεί να θεμελιώσει ευθύνη κράτους μέλους για ζημιές, η αποκατάσταση των οποίων επιδιώκεται με αγωγή κατά της αρχής ελέγχου και υπό ποιες προϋποθέσεις μπορεί να συμβεί αυτό και ποιά επίδραση μπορεί να έχουν στο πλαίσιο αυτό οι κατωτέρω περιστάσεις: α) το γεγονός ότι το Fond za garantirane na vlogovete v bankite [ταμείο για τη διασφάλιση των τραπεζικών καταθέσεων, στο εξής: FGVB] δεν διέθετε επαρκείς πόρους ώστε να καλύψει όλες τις εγγυημένες καταθέσεις, β) ότι κατά το χρονικό διάστημα αναστολής των πληρωμών το τραπεζικό ίδρυμα υπήχθη σε καθεστώς ειδικής εποπτείας προκειμένου να διαφυλαχθεί η φερεγγυότητά του, γ) ότι το ποσό της καταθέσεως του ενάγοντος καταβλήθηκε αφότου η BNB διαπίστωσε την αναποτελεσματικότητα των μέτρων εξυγίανσεως, [δ]) ότι επεστράφη το ποσό της καταθέσεως του ενάγοντος πλέον τόκων υπολογισθέντων για το διάστημα από 20 Ιουνίου 2014 έως και 6 Νοεμβρίου 2014;

⁽¹⁾ Οδηγία 94/19/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1994, περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων (ΕΕ 1994, L 135, σ. 5).

⁽²⁾ Οδηγία 2009/14/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, για την τροποποίηση της οδηγίας 94/19/EK περί των συστημάτων εγγυήσεως των καταθέσεων όσον αφορά το επίπεδο καλύψεως και την προθεσμία εκταμιεύσεως (ΕΕ 2009, L 68, σ. 3).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 17 Νοεμβρίου 2016 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC κατά Enedis, SA

(Υπόθεση C-583/16)

(2017/C 038/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Green Yellow Canet en Roussillon SNC

Εφεσίβλητη: Enedis, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την έννοια ότι συνιστά κρατική ενίσχυση ο μηχανισμός υποχρεωτικής αγοράς, σε τιμή ανώτερη της αγοράς, της παραγόμενης από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν ηλιακή ακτινοβολία ηλεκτρικής ενέργειας, με τη χρηματοδότηση του οποίου βαρύνονται οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, όπως ο μηχανισμός αυτός προβλέπεται με τις υπουργικές αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2006 (JORF n° 171 της 26ης Ιουλίου 2006, σ. 11133) και της 12ης Ιανουαρίου 2010 (JORF n° 0011 της 14ης Ιανουαρίου 2010, σ. 727) σχετικά με τον καθορισμό των όρων αγοράς της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας, σε συνδυασμό με τον νόμο 2000-108 της 10ης Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της δημόσιας υπηρεσίας ηλεκτρισμού, το διάταγμα 2000-1196 της 6ης Δεκεμβρίου 2000 και το διάταγμα 2001-410 της 10ης Μαΐου 2001;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ την έννοια ότι η έλλειψη προηγούμενης γνωστοποίησης του μηχανισμού αυτού στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή επηρεάζει τη νομιμότητα των προαναφερθεισών υπουργικών αποφάσεων περί εκτελέσεως του επίμαχου μέτρου ενισχύσεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Versailles (Γαλλία) στις 17 Νοεμβρίου 2016 — Green Yellow Hyères Sup SNC κατά Enedis, SA

(Υπόθεση C-584/16)

(2017/C 038/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Versailles

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Green Yellow Hyères Sup SNC

Εφεσίβλητη: Enedis, SA

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ την έννοια ότι συνιστά κρατική ενίσχυση ο μηχανισμός υποχρεωτικής αγοράς, σε τιμή ανώτερη της αγοράς, της παραγόμενης από εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν ηλιακή ακτινοβολία ηλεκτρικής ενέργειας, με τη χρηματοδότηση του οποίου βαρύνονται οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας, όπως ο μηχανισμός αυτός προβλέπεται με τις υπουργικές αποφάσεις της 10ης Ιουλίου 2006 (JORF n° 171 της 26ης Ιουλίου 2006, σ. 11133) και της 12ης Ιανουαρίου 2010 (JORF n° 0011 της 14ης Ιανουαρίου 2010, σ. 727) σχετικά με τον καθορισμό των όρων αγοράς της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας, σε συνδυασμό με τον νόμο 2000-108 της 10ης Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της δημόσιας υπηρεσίας ηλεκτρισμού, το διάταγμα 2000-1196 της 6ης Δεκεμβρίου 2000 και το διάταγμα 2001-410 της 10ης Μαΐου 2001;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, έχει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ την έννοια ότι η έλλειψη προηγούμενης γνωστοποίησης του μηχανισμού αυτού στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή επηρεάζει τη νομιμότητα των προαναφερθεισών υπουργικών αποφάσεων περί εκτελέσεως του επίμαχου μέτρου ενισχύσεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Αυστρία) στις 21 Νοεμβρίου 2016 — Mario Alexander Filippi κ.λπ.

(Υπόθεση C-589/16)

(2017/C 038/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Mario Alexander Filippi, Martin Manigatterer, Play For Me GmbH, ATG GmbH, Christian Vöcklinger, Gmalieva s.r.o., PBW GmbH, Felicitas GmbH, Celik KG, Christian Guzy, Martin Klein, Shopping Center Wels Einkaufszentrum GmbH, Game Zone Entertainment AG, Fortuna Advisory Kft., Finanzamt Linz, Klara Matyiko

Καθών αρχές: Landespolizeidirektion Oberösterreich, Bezirkshauptmann von Eferding, Bezirkshauptmann von Ried im Innkreis, Bezirkshauptmann von Linz-Land

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη ⁽¹⁾ σε συνδυασμό με τα άρθρα 56 επ. ΣΛΕΕ την έννοια ότι, σε περιπτώσεις που επιβάλλεται έλεγχος συνέπειας των νομοθετικών ρυθμίσεων, οι διατάξεις αυτές του δικαίου της Ένωσης αντιτίθενται σε εθνικές διατάξεις (όπως το άρθρο 86α, παράγραφος 4, του VfGG, το άρθρο 38α, παράγραφος 4, του VwGG, το άρθρο 87, παράγραφος 2, του VfGG ή το άρθρο 63, παράγραφος 1, του VwGG) οι οποίες –ως μέρος ενός γενικού συστήματος που έχει ως αποτέλεσμα, στην πράξη, τα ανώτατα δικαστήρια να μην ξετάζουν αυτοτελώς τα πραγματικά περιστατικά και να μην προβαίνουν στη διεξαγωγή αποδείξεων, καθώς και σε περιπτώσεις πολυάριθμων παρόμοιων υποθέσεων που αφορούν συγκεκριμένο νομικό ζήτημα να εκδίδουν μόνο μία απόφαση και βάσει αυτής να απορρίπτουν εξ αρχής ως απαράδεκτες τις λοιπές προσφυγές– επιτρέπουν ή δεν αποκλείουν απολύτως την εξαφάνιση δικαστικών αποφάσεων (κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ και του άρθρου 47 του Χάρτη) – ιδίως όταν αυτές αφορούν βασικούς σκοπούς του δικαίου της Ένωσης όπως, παραδείγματος χάρι, την είσοδο στην αγορά ή το άνοιγμα της αγοράς– δυνάμει αποφάσεων δικαστικών οργάνων ανώτερου βαθμού δικαιοδοσίας που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 6, παράγραφος 1, της ΕΣΔΑ ή του άρθρου 47 του Χάρτη, χωρίς να προηγηθεί υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο;

⁽¹⁾ Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το cour d'appel de Mons (Βέλγιο) στις 23 Νοεμβρίου 2016 — Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL κατά État belge

(Υπόθεση C-592/16)

(2017/C 038/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Mons

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Cabinet d'Orthopédie Stainier SPRL

Εφεσίβλητο: État belge

Προδικαστικό ερώτημα

Είναι συμβατό με τους κανόνες της τέταρτης οδηγίας του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1978, περί των ετησίων λογαριασμών εταιριών ορισμένων μορφών (οδηγία 78/660/ΕΟΚ, ΕΕ ειδ. έκδ. 06/002, σ. 17), οι οποίοι ρυθμίζουν την κατάρτιση του ισολογισμού και κατά τους οποίους:

- οι ετήσιοι λογαριασμοί πρέπει να δίδουν την πραγματική εικόνα του ενεργητικού και παθητικού, της οικονομικής θέσεως και των αποτελεσμάτων χρήσεως της εταιρίας (άρθρο 2, παράγραφος 3, της οδηγίας)·
- οι προβλέψεις για κινδύνους και έξοδα προορίζονται να καλύψουν ζημιές ή απαιτήσεις τρίτων, η φύση των οποίων καθορίζεται με σαφήνεια και οι οποίες, κατά την ημερομηνία κλεισίματος του ισολογισμού είναι πιθανές ή βέβαιες, αλλά αβέβαιες ως προς το ποσό ή την ημερομηνία που θα πραγματοποιηθούν (άρθρο 20, παράγραφος 1, της οδηγίας)·
- η αποτίμηση πρέπει να γίνεται με σύνεση και ιδιαίτερα:
 - στη χρήση πρέπει να περιλαμβάνονται μόνο τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν·

- πρέπει να λαμβάνονται υπόψη όλοι οι κίνδυνοι που είναι δυνατό να προβλεφθούν και όλες οι ζημιές που μπορεί να προκύψουν στη διάρκεια της χρήσεως ή σε προηγούμενη, έστω και αν τέτοιοι κίνδυνοι ή ζημιές έγιναν αντιληπτοί στο χρονικό διάστημα που είναι μεταξύ του τέλους της χρήσεως και της ημερομηνίας συντάξεως του ισολογισμού (άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο γ', σημεία αα' και ββ', της οδηγίας).
- πρέπει να λαμβάνονται υπόψη έσοδα και έξοδα που αφορούν τη χρήση, ανεξάρτητα από την ημερομηνία εισπράξεως των εσόδων και την πληρωμή των εξόδων (άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της οδηγίας).
- το περιεχόμενο των λογαριασμών ενεργητικού και παθητικού πρέπει να αποτιμάται χωριστά (άρθρο 31, παράγραφος 1, στοιχείο ε', της οδηγίας).

να μπορεί μια εταιρία, η οποία προβαίνει σε διάθεση δικαιωμάτων προαίρεσως επί μετοχών, να συνυπολογίζει ως έσοδο το τίμημα της εκχώρησης των εν λόγω δικαιωμάτων προαίρεσως κατά τη λογιστική χρήση εντός της οποίας ασκείται το δικαίωμα αυτό ή κατά τη λήξη του, προκειμένου να συνεκτιμήσει τον κίνδυνο που φέρει ο εκδότης του δικαιώματος προαίρεσως βάσει της δεσμεύσεως την οποία αναλαμβάνει και όχι κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσεως εντός της οποίας πραγματοποιείται η εκχώρηση του δικαιώματος προαίρεσως και εισπράττεται οριστικά το τίμημα για το εν λόγω δικαίωμα, ενώ ο κίνδυνος τον οποίο αναλαμβάνει ο εκδότης του δικαιώματος προαίρεσως αποτιμάται χωριστά, μέσω λογιστικής εγγραφής προβλέψεως;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 28 Νοεμβρίου 2016 — C & J Clark International Ltd κατά Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Υπόθεση C-612/16)

(2017/C 038/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: C & J Clark International Ltd

Καθών: Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Υπόκειται σε παραγραφή η αξίωση για την είσπραξη δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβάλλεται με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1395 ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 2016, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1647 ⁽²⁾ της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2016 (από κοινού στο εξής: επίδικοι κανονισμοί), και, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, βάσει ποιας νομικής διατάξεως;
- 2) Είναι οι επίδικοι κανονισμοί ανίσχυροι επειδή δεν στηρίζονται σε ορθή νομική βάση και, ως εκ τούτου, αντίκεινται στα άρθρα 5, παράγραφοι 1 και 2, ΣΕΕ;
- 3) Είναι οι επίδικοι κανονισμοί ανίσχυροι επειδή αντίκεινται στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ, καθόσον δεν προέβλεψαν τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14, C&J Clark International;
- 4) Είναι οι επίδικοι κανονισμοί ανίσχυροι επειδή αντίκεινται στο άρθρο 10, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036 ⁽³⁾ ή στην αρχή της ασφάλειας δικαίου (μη αναδρομικότητας), καθόσον επιβάλλουν δασμό αντιντάμπινγκ σε εισαγωγές ορισμένων δερμάτινων υποδημάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 1472/2006 ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΕ) 1294/2009 ⁽⁵⁾ του Συμβουλίου;

- 5) Είναι οι επίδικοι κανονισμοί ανίσχυροι, επειδή αντίκεινται στο άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/1036, καθόσον επιβάλλουν δασμό αντντάμπινγκ, χωρίς να έχει διεξαχθεί εκ νέου αξιολόγηση του συμφέροντος της Ένωσης;

- (¹) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1395 της Επιτροπής, της 18ης Αυγούστου 2016, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το πάνω μέρος από δέρμα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας που παράγονται από τις επιχειρήσεις Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Koton Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, και την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ L 225, σ. 52).
- (²) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 2016/1647 της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ, τα οποία κατασκευάζονται από τις επιχειρήσεις Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd και τη συνδεδεμένη της εταιρεία Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ L 245, σ. 16).
- (³) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, σ. 21).
- (⁴) Κανονισμός (ΕΚ) 1472/2006 του Συμβουλίου, της 5ης Οκτωβρίου 2006, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και Βιετνάμ (ΕΕ L 275, σ. 1).
- (⁵) Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 1294/2009 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, όπως επεκτάθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων με το άνω μέρος από δέρμα που αποστέλλονται από την ΕΔΠ Μακάο, ανεξάρτητα από το αν δηλώνονται ως καταγωγής ΕΔΠ Μακάο ή όχι, μετά τη διαδικασία επανεξέτασης εν όψει της λήξης της ισχύος των μέτρων, σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου (ΕΕ L 352, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Upper Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) στις 29 Νοεμβρίου 2016 — Rafal Prefeta κατά Secretary of State for Work and Pensions

(Υπόθεση C-618/16)

(2017/C 038/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Rafal Prefeta

Εφεσίβλητος: Secretary of State for Work and Pensions

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επέτρεπε το παράρτημα XII της Συνθήκης Προσχώρησης στα κράτη μέλη να αποκλείουν τους Πολωνούς υπηκόους από τα πλεονεκτήματα του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού για τους εργαζομένους (¹) και του άρθρου 7, παράγραφος 3, της οδηγίας για την ιθαγένεια (²) στις περιπτώσεις όπου ο εργαζόμενος, μολονότι είχε συμμορφωθεί οψίμως προς την κατά το εθνικό δίκαιο επιταγή περί καταγραφής του ως εργαζομένου, δεν είχε ακόμη εργασθεί αδιαλείπτως ως καταγεγραμμένος εργαζόμενος για χρονικό διάστημα δώδεκα μηνών;
- 2) Εάν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι αρνητική, μπορεί Πολωνός εργαζόμενος, υπό τις συνθήκες του πρώτου ερωτήματος, να επικαλεσθεί το άρθρο 7, παράγραφος 3, της οδηγίας για την ιθαγένεια, το οποίο αφορά τη διατήρηση της ιδιότητας του μισθωτού;

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 492/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2011, που αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων στο εσωτερικό της Ένωσης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2011, L 141, σ. 1).

(²) Οδηγία 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1612/68 και την κατάργηση των οδηγιών 64/221/ΕΟΚ, 68/360/ΕΟΚ, 72/194/ΕΟΚ, 73/148/ΕΟΚ, 75/34/ΕΟΚ, 75/35/ΕΟΚ, 90/364/ΕΟΚ, 90/365/ΕΟΚ και 93/96/ΕΟΚ (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ L 158, σ. 77).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg* (Γερμανία) στις 29 Νοεμβρίου 2016 — *Sebastian W. Kreuziger* κατά *Land Berlin*

(Υπόθεση C-619/16)

(2017/C 038/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών: Sebastian W. Kreuziger

Εφεσίβλητο: Land Berlin

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ ⁽¹⁾ την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτό εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, σύμφωνα με τις οποίες η αξίωση χρηματικής αποζημιώσεως κατά τη λήξη εργασιακής σχέσεως αποκλείεται, εάν ο εργαζόμενος δεν έχει υποβάλει αίτηση για χορήγηση ετήσιας άδειας μετ' αποδοχών, μολονότι είχε τη δυνατότητα να το πράξει;
- 2) Έχει το άρθρο 7, παράγραφος 2, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ την έννοια ότι αντιβαίνουν σε αυτό εθνικές διατάξεις ή πρακτικές, σύμφωνα με τις οποίες η αξίωση χρηματικής αποζημιώσεως κατά τη λήξη εργασιακής σχέσεως προϋποθέτει ότι ο εργαζόμενος δεν ήταν σε θέση, για λόγους ανεξάρτητους της θελήσεώς του, να ασκήσει το δικαίωμά του για ετήσια άδεια μετ' αποδοχών πριν από τη λήξη της εργασιακής σχέσεως;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (ΕΕ L 299, σ. 9).

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-620/16)

(2017/C 038/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux)

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη την απόφαση 2014/699/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽¹⁾ και το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθώς κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του ΟΤΙΦ ψήφισε κατά της θέσεως που καθορίστηκε στην ανωτέρω απόφαση και εξέφρασε δημοσίως την αντίθεσή της τόσο στη θέση αυτή όσο και στην προβλεπόμενη σε αυτήν άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου από την Ένωση.
- Να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

Ο Διακυβερνητικός Οργανισμός για τις Διεθνείς Σιδηροδρομικές Μεταφορές (ΟΤΙΦ), στον οποίον είναι μέλος και η Ευρωπαϊκή Ένωση πέραν των 26 κρατών μελών, διαχειρίζεται τη σύμβαση για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές (COTIF).

Κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής του ΟΤΙΕ έγινε ψηφοφορία για ορισμένες τροποποιήσεις της συμβάσεως και των παραρτημάτων της. Με την απόφαση 2014/699/ΕΕ το Συμβούλιο καθόρισε τη θέση της Ένωσης επί ορισμένων εκ των ζητημάτων αυτών.

Κατά τη σύνοδο η Γερμανία ψήφισε σε δύο ζητήματα κατά της καθορισθείσας με την προαναφερθείσα απόφαση θέσεως της Ένωσης, εξέφρασε δημοσίως την αντίθεσή της στη θέση αυτή και, σε μία περίπτωση, ψήφισε κατά της προβλεπόμενης στην απόφαση άσκηση των δικαιωμάτων ψήφου από την Ένωση.

Κατά την Επιτροπή, η συμπεριφορά αυτή δεν συνάδει προς την προαναφερθείσα απόφαση 2014/699/ΕΕ ούτε προς το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ.

(¹) Απόφαση 2014/699/ΕΕ του Συμβουλίου, της 24ης Ιουνίου 2014, σχετικά με τον καθορισμό της θέσης που θα ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά την 25η σύνοδο της αναθεωρητικής επιτροπής της ΟΤΙΕ, όσον αφορά ορισμένες τροπολογίες στη σύμβαση για τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές (σύμβαση COTIF) και στα προσαρτήματά της (ΕΕ L 293, σ. 26).

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Scuola Elementare Maria Montessori Srl κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-622/16 P)

(2017/C 038/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (εκπρόσωποι: E. Gambaro, F. Mazzocchi, avvocati)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή την οποία υπέβαλε η Scuola Elementare Maria Montessori και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει την απόφαση 2013/284/ΕΕ της Επιτροπής (¹) κατά το μέρος με το οποίο θεωρήθηκε ότι δεν έπρεπε να διαταχθεί η ανάκτηση της χορηγηθείσας ενισχύσεως υπό τη μορφή απαλλαγής από τον δημοτικό φόρο ακίνητης περιουσίας (ICI) καθώς και κατά το μέρος με το οποίο κρίθηκε ότι τα μέτρα σχετικά με την απαλλαγή από τον ενιαίο φόρο ακίνητης περιουσίας (IMU) δεν ενέπνιταν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ·
- εν πάση περιπτώσει, να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση σύμφωνα με τους λόγους αναρέσεως τους οποίους το Δικαστήριο θα κρίνει παραδεκτούς και βάσιμους·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στο πλαίσιο και των δύο βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως, ο οποίος διαρθρώνεται σε τέσσερα σκέλη, η Scuola Elementare Maria Montessori προβάλλει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 108 ΣΛΕΕ, του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 (²) και παραβίαση της υποχρεώσεως καλόπιστης συνεργασίας την οποία καθιερώνει το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθώς και εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας της απόλυτης αδυναμίας, εσφαλμένο νομικό χαρακτηρισμό των πραγματικών περιστατικών, παραμόρφωση ορισμένων αποδεικτικών στοιχείων και αντιφατική αιτιολογία, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή δεν έσφαλε μη διατάσσοντας την Ιταλική Δημοκρατία να ανακτήσει τα ποσά που αντιστοιχούν στις φορολογικές απαλλαγές από τις οποίες επωφελήθηκαν οι μη εμπορικές οντότητες για ειδικούς σκοπούς υπό την έννοια της νομοθεσίας περί ICI, τις οποίες η Επιτροπή έκρινε παράνομες και ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά.

- 2) Με τον δεύτερο λόγο αναιρέσεως, η Scuola Elementare Maria Montessori προβάλλει παράβαση και εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η απαλλαγή από τον IMU, ο οποίος διαδέχθηκε τη νομοθεσία περί ICI, από το 2012, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.

- (¹) Απόφαση 2013/284/ΕΕ της Επιτροπής, της 19ης Δεκεμβρίου 2012, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.20829 (C 26/2010, πρώην NN 43/2010 (πρώην CP 71/2006)) Καθεστώς απαλλαγής από τον δημοτικό φόρο ακίνητης περιουσίας για ακίνητα που χρησιμοποιούνται από μη εμπορικές οντότητες για ειδικούς σκοπούς που χορήγησε η Ιταλία (ΕΕ 2013, L 166, σ. 24).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 83, σ. 1)

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-220/13, Scuola Elementare Maria Montessori κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-623/16 P)

(2017/C 038/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Scuola Elementare Maria Montessori Srl, Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση στον βαθμό που κρίνει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή παραδεκτή κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ·
- να κηρύξει την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή απαράδεκτη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη και τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ και, ως εκ τούτου, να την απορρίψει στο σύνολό της·
- να καταδικάσει την Scuola Elementare Montessori στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής τόσο στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ο οποίος διαρθρώνεται σε τρία σκέλη, η Επιτροπή προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτή την πρωτοδικώς ασκηθείσα προσφυγή με βάση την εν λόγω διάταξη. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά κανονιστική πράξη, η οποία αφορά άμεσα την πρωτοδικώς προσφεύγουσα και ότι δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα έναντι της ίδιας προσφεύγουσας.

Αναίρεση που άσκησε στις 25 Νοεμβρίου 2016 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο τμήμα) στις 15 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-219/13, Ferracci κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-624/16 P)

(2017/C 038/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Stancanelli, D. Grespan, F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Pietro Ferracci, Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στον βαθμό που κρίνει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή παραδεκτή υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ·
- να κηρύξει την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή απαράδεκτη υπό την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, δεύτερη και τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ και, ως εκ τούτου, να την απορρίψει στο σύνολό της·
- να καταδικάσει τον P. Ferracci στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής τόσο στο πλαίσιο της δίκης ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου όσο και στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Με τον μοναδικό λόγο αναιρέσεως, ο οποίος διαρθρώνεται σε τρία σκέλη, η Επιτροπή προβάλλει εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, τελευταία περίοδος, ΣΛΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε παραδεκτή την πρωτοδίκως ασκηθείσα προσφυγή με βάση την εν λόγω διάταξη. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον έκρινε ότι η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά κανονιστική πράξη, η οποία αφορά άμεσα τον πρωτοδίκως προσφεύγοντα και ότι δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα έναντι του ιδίου προσφεύγοντος.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil du Contentieux des Étrangers (Βέλγιο) στις 12 Δεκεμβρίου 2016 — X, X κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-638/16)

(2017/C 038/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil du Contentieux des Étrangers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αιτούντες: X, X

Καθού: Βελγικό Δημόσιο

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Οι «διεθνείς υποχρεώσεις» στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 810/2009, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων ⁽¹⁾, αφορούν το σύνολο των δικαιωμάτων που κατοχυρώνει ο Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης, περιλαμβανομένων, ειδικότερα, των δικαιωμάτων που κατοχυρώνονται στα άρθρα 4 και 18, και καταλαμβάνουν επίσης τις υποχρεώσεις που υπέχουν τα κράτη μέλη βάσει της Συμβάσεως για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και βάσει του άρθρου 33 της Συμβάσεως της Γενεύης περί του καθεστώτος των προσφύγων;
- 2) Α. Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που θα δοθεί στο πρώτο ερώτημα, έχει το άρθρο 25, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 810/2009, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων, την έννοια ότι το κράτος μέλος προς το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση θεωρήσεως περιορισμένης εδαφικής ισχύος οφείλει, με την επιφύλαξη του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει σχετικά με τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, να χορηγήσει τη θεώρηση που ζητείται, εφόσον συντρέχει αποδεδειγμένα κίνδυνος παραβάσεως του άρθρου 4 ή/και του άρθρου 18 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ένωσης ή άλλης διεθνούς υποχρεώσεως του κράτους;
- Β. Η ύπαρξη δεσμών μεταξύ του αιτούντος και του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση θεωρήσεως (παραδείγματος χάριν οικογενειακοί δεσμοί, οικογένειες υποδοχής, εγγυητές και χορηγοί κ.λπ.) ασκεί επιρροή στην απάντηση επί του ερωτήματος αυτού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων) (ΕΕ L 243, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2016 η Greenpeace Energy eG κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 26 Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-382/15, Greenpeace Energy eG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-640/16 P)

(2017/C 038/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Greenpeace Energy eG (εκπρόσωποι: D. Fouquet, S. Michaels, J. Nysten, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέψει τη διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση T-382/15, Greenpeace Energy eG, ως προς την ανααιρεσείουσα,
- να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των δικηγορικών αμοιβών και των εξόδων μετακινήσεως.

Λόγοι αναίρεσέως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσέως της, η ανααιρεσείουσα προβάλλει τους ακόλουθους πέντε λόγους:

1. Το Γενικό Δικαστήριο φρονεί, προφανώς, ότι το άρθρο 263, παράγραφος 4, τρίτη περίπτωση, ΣΛΕΕ προϋποθέτει ότι οι κανονιστικές πράξεις οι οποίες μπορούν να προσβληθούν δυνάμει της διατάξεως αυτής πρέπει να έχουν γενική ισχύ. Αυτή η νομική εκτίμηση όμως πρέπει να κριθεί ως εσφαλμένη, ιδίως με βάση το γράμμα, αλλά και το ιστορικό θεσπίσεως της διατάξεως, καθώς και τους σκοπούς του νομοθέτη της Ένωσης.
2. Το Γενικό Δικαστήριο λαμβάνει ως δεδομένο, κατά τα φαινόμενα, ότι η απαίτηση κατά την οποία οι πράξεις που περιλαμβάνουν εκτελεστικά μέτρα πρέπει να αφορούν άμεσα το ενδιαφερόμενο πρόσωπο αναλύεται σε δύο αυτοτελή κριτήρια τα οποία χρήζουν χωριστής εξέτασεως. Τούτο όμως δεν πρέπει να γίνει δεκτό εν προκειμένω, διότι, αφενός, δεν απαιτείται η λήψη περαιτέρω εκτελεστικών μέτρων, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, ούτε από το Ηνωμένο Βασίλειο ούτε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και, αφετέρου, η χορήγηση της ενισχύσεως προκαλεί αμέσως επιπτώσεις στην αγορά, δηλαδή τα αποτελέσματά της στο πεδίο του ανταγωνισμού είναι άμεσα αισθητά για την ανααιρεσείουσα.
3. Το Γενικό Δικαστήριο επικρίνει την ανεπαρκή επιχειρηματολογία της ανααιρεσείουσας σχετικά με το ότι η πράξη την αφορά άμεσα και ατομικά. Συναφώς δεν λαμβάνει ωστόσο υπόψη ή, τουλάχιστον, δεν εκτιμά δεόντως τα υποβληθέντα πληροφοριακά στοιχεία.
4. Το Γενικό Δικαστήριο δέχεται, προφανώς, ότι μια πράξη δεν μπορεί να αφορά ατομικά ένα πρόσωπο κατά την έννοια του άρθρου 263, παράγραφος 4, δεύτερη περίπτωση, ΣΛΕΕ, σύμφωνα με τη νομολογία επί της υποθέσεως Plaumann, όταν υφίστανται και άλλες επιχειρήσεις οι οποίες θίγονται ομοίως με την ανααιρεσείουσα από τα αποτελέσματα που παράγει στο πεδίο του ανταγωνισμού η χορήγηση ενισχύσεως. Ωστόσο, η ερμηνεία αυτή είναι εσφαλμένη και περιοριστική λαμβανομένης υπόψη, ιδίως, της νομολογίας επί της υποθέσεως C-309/89, Codorniu. Περαιτέρω, η ανααιρεσείουσα παραπέμπει στις επισημάνσεις της επί των πραγματικών περιστατικών οι οποίες περιέχονται στο δικόγραφο της προσφυγής και καθιστούν σαφές ότι η επίμαχη πράξη την αφορά ατομικά στον απαιτούμενο βαθμό, τις οποίες ωστόσο το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε, προφανώς, υπόψη ή δεν εκτίμησε δεόντως.
5. Το Γενικό Δικαστήριο, λαμβάνει ως δεδομένο, κατά τα φαινόμενα, ότι τα εθνικά δικαστήρια μπορούν να εξασφαλίσουν αποτελεσματική ένδικη προστασία κατά αποφάσεως της Επιτροπής περί χορηγήσεως ενισχύσεως. Τούτο θα σήμαινε ότι ο νομοθέτης της Ένωσης, επιβάλλοντας στα κράτη μέλη να θεσπίσουν τα κατάλληλα ένδικα βοηθήματα (άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ), είχε ως σκοπό να παράσχει στα δικαστήρια των κρατών μελών το δικαίωμα να ελέγχουν πράξεις των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, όπως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Εντούτοις, υπό το πρίσμα τόσο της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με τις πράξεις της Ένωσης και τις υφιστάμενες δυνατότητες προσφυγής όσο και της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στον τομέα των ενισχύσεων, η ανωτέρω προσέγγιση δεν μπορεί να γίνει δεκτή και πρέπει να κριθεί ως εσφαλμένη.

Προσφυγή της 20ής Δεκεμβρίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης**(Υπόθεση C-659/16)**

(2017/C 038/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Bouquet, E. Paasivirta και Ch. Hermes)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2016, η οποία εγκρίθηκε με το σημείωμα σημείου «I/Α», σχετικά με τον καθορισμό της θέσης της Ένωσης για την 35η ετήσια συνεδρίαση της επιτροπής για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής (CCAMLR) (Χόμπαρτ, Αυστραλία, από τις 17 έως τις 28 Οκτωβρίου 2016), όσον αφορά τη δημιουργία τριών προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών και τη δημιουργία ειδικών ζωνών προοριζόμενων για μελέτη (έγγραφα 12523/16 και 12445/16)·
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 10ης Οκτωβρίου 2016, καθόσον το Συμβούλιο επέβαλε οι προτάσεις προς την Επιτροπή, για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής και με σκοπό τη δημιουργία τριών προστατευόμενων θαλάσσιων ζωνών στη Θάλασσα του Γουέντελ, στη Θάλασσα του Ρος και στην ανατολική Ανταρκτική και ενός συστήματος ειδικών ζωνών προοριζόμενων για μελέτη, να υποβληθούν ή να υποστηριχθούν εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, αντί να υποβληθούν ή να υποστηριχθούν μόνον εξ ονόματος της Ένωσης.

Η Επιτροπή διατείνεται ότι, κρίνοντας ότι η αρμοδιότητα στον οικείο τομέα είναι κοινή και ότι, ως εκ τούτου, το περιεχόμενο του εγγράφου προβληματισμού θα έπρεπε να αποφασισθεί με ομοφωνία και να υποβληθεί εξ ονόματος της Ένωσης και των κρατών μελών της, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη, καθόσον παρακωλύει, επομένως, την Επιτροπή να υποβάλει το έγγραφο αυτό εξ ονόματος της Ένωσης και μόνον, κατά παράβαση της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης στον τομέα αυτό (καθώς και των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής να εκπροσωπεί την Ένωση).

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους προς στήριξη της προσφυγής της με αίτημα την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Κατά πρώτον, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, παραβίασε την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης επί ζητημάτων διατηρήσεως των βιολογικών πόρων της θάλασσας, όπως αυτή κατοχυρώνεται εκ νέου βάσει του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ (πρώτος λόγος ακυρώσεως). Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβλεψε το νομικό πλαίσιο εντός του οποίου εντάσσεται το μέτρο που αφορά η προσβαλλόμενη πράξη, τόσο στο πλαίσιο της Συμβάσεως για τη διατήρηση της θαλάσσιας πανίδας και χλωρίδας της Ανταρκτικής όσο και στο πλαίσιο της Ένωσης. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρερμήνευσε τον σκοπό και το περιεχόμενο του μέτρου αυτού.

Κατά δεύτερον (επικουρικώς), η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ακόμη και αν γινόταν δεκτό ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά μέτρο για τη διατήρηση των βιολογικών πόρων της θάλασσας, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', ΣΛΕΕ, το Συμβούλιο, πάντως, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη πράξη, παραβίασε, εν πάση περιπτώσει, την αποκλειστική αρμοδιότητα της Ένωσης, καθόσον η Ένωση διαθέτει αποκλειστική εξωτερική αρμοδιότητα στον οικείο τομέα, διότι το εξεταζόμενο μέτρο ενδέχεται να επηρεάσει τους κανόνες της Ένωσης ή να μεταβάλει το περιεχόμενό τους, κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (δεύτερος λόγος ακυρώσεως). Πρώτον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο παρέβλεψε ότι το εξεταζόμενο μέτρο ενδέχεται να επηρεάσει ή να μεταβάλει δύο κανονισμούς του παράγωγου δικαίου [κανονισμοί (ΕΚ) 600/2004 και (ΕΚ) 601/2004]. Δεύτερον, η Επιτροπή φρονεί ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη το ενδεχόμενο να επηρεασθεί η θέση πλαισίου της Ένωσης, του Ιουνίου 2014, ή να μεταβληθεί το περιεχόμενό της.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Gul Ahmed Textile Mills κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-199/04 RENV) ⁽¹⁾

(Ντάμπινγκ — Εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν — Έννομο συμφέρον — Έναρξη της έρευνας — Κατασκευασμένη κανονική αξία — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαίωμα ακρόασεως με κλήση προς διατύπωση απόψεων — Σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής — Επιστροφή εισαγωγικών επιβαρύνσεων — Αναπροσαρμογή — Ζημία — Αιτιώδης σύνδεσμος — Δίκαιο του ΠΟΕ)

(2017/C 038/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Gul Ahmed Textile Mills Ltd (Karachi, Πακιστάν) (εκπρόσωποι: L. Ruessmann, δικηγόρος, και J. Beck, solicitor)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix επικουρούμενος από τον R. Bierwagen και C. Hipp, δικηγόροι)

Παραμβαίνουσα υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και A. Stobiecka-Kuik)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως του κανονισμού (ΕΚ) 397/2004 του Συμβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2004, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών κλινοσκεπασμάτων καταγωγής Πακιστάν (ΕΕ 2004, L 66, σ. 1), κατά το μέρος που αφορά την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Gul Ahmed Textile Mills Ltd στα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 217 της 28.8.2004.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-169/08 RENV) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Ελληνικές αγορές προμήθειας λιγνίτη και χονδρικής προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ — Χορήγηση ή διατήρηση σε ισχύ υπέρ δημόσιας επιχειρήσεως δικαιωμάτων για την εκμετάλλευση δημόσιων κοιτασμάτων λιγνίτη — Προσδιορισμός των επίμαχων αγορών — Ύπαρξη ανισότητας ευκαιριών — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη — Κατάχρηση εξουσίας — Αναλογικότητα)

(2017/C 038/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Π. Ανέστης, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Τ. Χριστοφόρου, επικουρούμενος από τον Α. Οικονόμου, δικηγόρο)

Παραβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Παραβαίνουσες υπέρ της καθής: Elpedison Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ (Elpedison Ενεργειακή), πρώην Ενεργειακή Θεσσαλονίκης ΑΕ (Αμαρούσιον, Ελλάδα) και Ελληνική Ενέργεια και Ανάπτυξη ΑΕ (HE & D SA) (Κηφισιά, Ελλάδα), (εκπρόσωποι: Π. Σκουρής και Ε. Τροβά, δικηγόροι) και Μυτιληναίος ΑΕ (Αθήνα), Protergia ΑΕ (Αθήνα) και Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ, πρώην Αλουμίνιον ΑΕ (Αθήνα) (εκπρόσωποι: Ν. Κορογιαννάκης, Η. Ζαρζούρα, Δ. Διακόπουλος και Ε. Χρυσάφης, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2008) 824 τελικό της Επιτροπής, της 5ης Μαρτίου 2008, σχετικά με τη χορήγηση ή τη διατήρηση σε ισχύ από την Ελληνική Δημοκρατία δικαιωμάτων για την εξόρυξη λιγνίτη.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) στα δικαστικά έξοδά της καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η Elpedison Παραγωγή Ηλεκτρικής Ενέργειας ΑΕ (Elpedison Ενεργειακή), η Ελληνική Ενέργεια και Ανάπτυξη ΑΕ (HE & D SA), η Μυτιληναίος ΑΕ, η Protergia ΑΕ και η Αλουμίνιον της Ελλάδος ΒΕΑΕ.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 183 της 19.7.2008.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — ΔΕΗ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-421/09 RENV) (¹)

(Ανταγωνισμός — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως — Ελληνικές αγορές προμήθειας λιγνίτη και χονδρικής προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση θεσπίζουσα ειδικά μέτρα για τη διόρθωση των αντίθετων προς τον ανταγωνισμό συνεπειών παραβάσεως του άρθρου 86, παράγραφος 1, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 82 ΕΚ — Άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Αναλογικότητα — Συμβατική ελευθερία)

(2017/C 038/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ), (Αθήνα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Π. Ανέστης, δικηγόρος)

Παραβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ελληνική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: Π. Μυλωνόπουλος και Κ. Μπόσκοβιτς)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Θ. Χριστοφόρου, επικουρούμενος από τον Α. Οικονόμου, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2009) 6244 τελικό της Επιτροπής, της 4ης Αυγούστου 2009, για τον καθορισμό συγκεκριμένων μέτρων για τη διόρθωση των δυσμενών για τον ανταγωνισμό συνεπειών της παραβάσεως που διαπιστώθηκε στην απόφαση της Επιτροπής της 5ης Μαρτίου 2008, σχετικά με τη χορήγηση ή τη διατήρηση σε ισχύ από την Ελληνική Δημοκρατία δικαιωμάτων για την εξόρυξη λιγνίτη υπέρ της ΔΕΗ.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού ΑΕ (ΔΕΗ) στα δικαστικά έξοδά της καθώς και σε εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) EE C 11 της 16.1.2010.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Mondelez UK Holdings & Services κατά EUIPO — Société des produits Nestlé (Σχήμα πλάκας σοκολάτας)

(Υπόθεση T-112/13) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας — Τρισδιάστατο σήμα — Σχήμα πλάκας σοκολάτας — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Διακριτικός χαρακτήρας που αποκτήθηκε με τη χρήση — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Άρθρο 52, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 038/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mondelez UK Holdings & Services Ltd, πρώην Cadbury Holdings Ltd (Uxbridge, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: T. Mitcheson, QC, P. Walsh, J. Blum, S. Dunstan, solicitors και D. Byrne, barrister)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) (εκπρόσωποι: αρχικώς G. Vos, M. Bakker και J. van den Berg, δικηγόροι, στη συνέχεια G. Vos, S. Malynicz, QC, T. Scourfield και T. Reid, solicitors)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Δεκεμβρίου 2012 (υπόθεση R 513/2011-2), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας σήματος μεταξύ της Cadbury Holdings και της Société des produits Nestlé.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), της 11ης Δεκεμβρίου 2012 (υπόθεση R 513/2011-2).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα, καθώς και εκείνα στα οποία υποβλήθηκε η Mondelez UK Holdings & Services Ltd.
- 3) Η Société des produits Nestlé SA φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

(¹) EE C 123 της 27.4.2013.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — TestBioTech κ.λπ. κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-177/13) ⁽¹⁾**

(Περιβάλλον — Γενετικώς τροποποιημένα προϊόντα — Γενετικώς τροποποιημένη σόγια MON 87701 x MON 89788 — Απόρριψη, ως αβάσιμη, αιτήσεως για εσωτερική επανεξέταση της αποφάσεως για έγκριση της διάθεσης στην αγορά — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως)

(2017/C 038/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: TestBioTech eV (Μόναχο, Γερμανία) European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV (Braunschweig, Γερμανία), Sambucus eV (Vahlde, Γερμανία) (εκπρόσωποι: K. Smith, QC και J. Stevenson, barrister)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Cattabriga και P. Oliver, στη συνέχεια C. Cattabriga και L. Flynn και τέλος C. Cattabriga, L. Flynn και C. Valero)

Παραμβαίνοντες υπέρ της καθής: Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας (εκπρόσωποι: αρχικώς E. Jenkinson και L. Christie, στη συνέχεια L. Christie, τέλος S. Brandon, επικουρούμενοι από τον J. Holmes, barrister), Ευρωπαϊκή Αρχή για την Ασφάλεια των Τροφίμων (EFSA) (εκπρόσωποι: D. Detken και S. Gabbi) και Monsanto Europe (Αμβέρσα, Βέλγιο) και Monsanto Company (Wilmington, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωπος: M. Pittie, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 8ης Ιανουαρίου 2013, για την εσωτερική επανεξέταση της εκτελεστικής αποφάσεως 2012/347/ΕΕ της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 2012, για την έγκριση της διάθεσης στην αγορά προϊόντων που περιέχουν, αποτελούνται ή παράγονται από γενετικώς τροποποιημένη σόγια MON 87701 x MON 89788 (MON-87701-2 x MON-89788-1) σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1829/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 171, σ. 13).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι TestBioTech eV, European Network of Scientists for Social and Environmental Responsibility eV και Sambucus eV φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

⁽¹⁾ ΕΕ C 178 της 22.6.2013.

Απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-466/14) ⁽¹⁾

[«Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγή προϊόντων τόνου προελεύσεως Ελ Σαλβαντόρ — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση περί μη εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Δικαίωμα χρηστής διοικήσεως στο πλαίσιο του άρθρου 872α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2454/93 — Σφάλμα των αρμόδιων αρχών το οποίο δεν είναι ευλόγως δυνατόν να διαγνωσθεί»]

(2017/C 038/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς, A. Rubio González, στη συνέχεια, V. Ester Casas, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Arenas, A. Caeiros και B.-R. Killmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 2363 τελικό της Επιτροπής, της 14ης Απριλίου 2014, με την οποία διαπιστώνεται ότι, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η διαγραφή εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη για ορισμένο ποσό, αλλά δεν είναι δικαιολογημένη για άλλο ποσό (REM 02/2013), καθόσον καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η διαγραφή εισαγωγικών δασμών ποσού 14 417 193,41 ευρώ δεν είναι δικαιολογημένη.

Διατακτικό

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Το Βασίλειο της Ισπανίας φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 261 της 11.8.2014.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-548/14) (¹)

[«Τελωνειακή ένωση — Εισαγωγή προϊόντων τόνου προελεύσεως Ισημερινού — Εκ των υστέρων είσπραξη εισαγωγικών δασμών — Αίτηση περί μη εισπράξεως εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', και άρθρο 236 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 — Ανακοίνωση προς τους εισαγωγείς δημοσιευθείσα στην Επίσημη Εφημερίδα — Καλή πίστη — Αίτηση διαγραφής εισαγωγικών δασμών — Άρθρο 239 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92»]

(2017/C 038/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González, abogado del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Arenas, A. Caeiros, B.-R. Killmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση του άρθρου 2 της αποφάσεως C(2014) 3007 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 2014, με την οποία διαπιστώνεται ότι, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η διαγραφή εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη για ορισμένο ποσό, αλλά δεν είναι δικαιολογημένη για άλλο ποσό (REM 03/2013).

Διατακτικό

- 1) Ακυρώνει το άρθρο 2 της αποφάσεως C(2014) 3007 τελικό της Επιτροπής, της 15ης Μαΐου 2014, με την οποία διαπιστώνεται ότι, σε συγκεκριμένη περίπτωση, η διαγραφή εισαγωγικών δασμών είναι δικαιολογημένη για ορισμένο ποσό, αλλά δεν είναι δικαιολογημένη για άλλο ποσό (REM 03/2013).
- 2) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 315 της 15.9.2014.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Infineon Technologies κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-758/14) ⁽¹⁾**

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Μικροκυκλώματα για κάρτες — Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Ανταλλαγή εμπιστευτικών εμπορικών πληροφοριών — Δικαιώματα άμυνας — Παράβαση εκ του αντικειμένου — Απόδειξη — Παραγραφή — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για την μέθοδο υπολογισμού των προστίμων — Αξία των πωλήσεων)

(2017/C 038/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Infineon Technologies AG (Neubiberg, Γερμανία) (εκπρόσωποι: I. Brinker, U. Soltész και P. Linsmeier, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher και P. Van Nuffel)

Αντικείμενο

Προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, με την οποία ζητείται να ακυρωθεί η απόφαση C(2014) 6250 τελικό της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39574 — Μικροκυκλώματα για κάρτες), και, επικουρικός, η μείωση του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Infineon Technologies AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 107 της 30.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Philips και Philips France κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-762/14) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Έξυπνες κάρτες — Απόφαση διαπιστώνουσα παράβαση του άρθρου 101 ΣΛΕΕ — Ανταλλαγή ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών — Παράβαση εξ αντικειμένου — Παράβαση ενιαία και διαρκής — Αρχή της χρηστής διοικήσεως — Καθήκον επιμελείας — Απόδειξη — Ανακοίνωση του 2006 περί συνεργασίας — Ανακοίνωση περί διευθετήσεως διαφορών — Παραγραφή — Κατευθυντήριες γραμμές του 2006 για τον υπολογισμό των προστίμων — Αξία των πωλήσεων)

(2017/C 038/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Koninklijke Philips NV (Eindhoven, Κάτω Χώρες), Philips France (Suresnes, Γαλλία) (εκπρόσωποι: J. de Pree, S. Molin και A. ter Haar και T. M. Snoep, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Biolan, A. Dawes, J. Norris-Usher και P. Van Nuffel)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2014) 6250 τελικό, της Επιτροπής, της 3ης Σεπτεμβρίου 2014, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση ΑΤ.39574 — Έξυπνες κάρτες), ή, επικουρικός, περί ακυρώσεως ή μείωσης του ποσού του προστίμου που επιβλήθηκε στις προσφεύγουσες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Οι Koninklijke Philips NV και Philips France φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) EE C 73 της 2.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-808/14) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις — Ψηφιακή τηλεόραση — Ενίσχυση για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla La Mancha — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της επιχείρησης — Οικονομική δραστηριότητα — Πλεονέκτημα — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Δέουσα επιμέλεια — Εύλογη προθεσμία — Ασφάλεια δικαίου — Ίση μεταχείριση — Αναλογικότητα — Επικουρικότητα — Δικαίωμα στην πληροφόρηση)

(2017/C 038/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Rubio González, στη συνέχεια A. Gavela Llopis, abogados del Estado)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, P. Němečková και B. Stromsky)

Αντικείμενο

Αίτηση δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και σκοπούσα στην ακύρωση της αποφάσεως C(2014) 6846 τελικό της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA 27408 (C 24/2010, πρώην NN 37/2010, πρώην CP 19/2009) που χορηγήθηκε στις αρχές της Castilla La Mancha υπέρ της αναπτύξεως επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla La Mancha, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2015) 7193 τελικό της 20ής Οκτωβρίου 2015, με την οποία διορθώθηκαν ορισμένα σφάλματα που περιλαμβάνονταν στην απόφαση C(2014) 6846 τελικό.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 34 της 2.2.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Abertis Telecom Terrestre και Telecom Castilla-La Mancha κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-37/15 και T-38/15) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Ψηφιακή τηλεόραση — Ενίσχυση για την ανάπτυξη της επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla-La Mancha — Απόφαση κηρύσσουσα τις ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της επιχείρησης — Οικονομική δραστηριότητα — Πλεονέκτημα — Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος — Στρέβλωση του ανταγωνισμού — Άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ — Νέες ενισχύσεις)

(2017/C 038/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Abertis Telecom Terrestre, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία), Telecom Castilla La Mancha, SA (Τολέδο, Ισπανία) (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo, A. Balcells Cartagena και M. Bolsa Ferruz, στη συνέχεια J. Buendía Sierra, A. Lamadrid de Pablo και M. Bolsa Ferruz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: É. Gippini Fournier, P. Němečková και B. Stromsky)

Παραμβαίνουσα υπέρ της καθής: SES Astra (Betzdorf, Λουξεμβούργο) (εκπρόσωποι: F. González Díaz, F. Salerno και V. Romero Algarra, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ περί ακυρώσεως της αποφάσεως C(2014) 6846 τελικό της Επιτροπής, τη 1ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.27408 [(C 24/2010) (πρώην NN 37/2010, πρώην CP 19/2009)] που χορηγήθηκε από τις αρχές της Castilla-La Mancha υπέρ της αναπτύξεως επίγειας ψηφιακής τηλεόρασης σε απομακρυσμένες και λιγότερο αστικοποιημένες περιοχές της Castilla-La Mancha, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση C(2015) 7193 τελικό, της 20ής Οκτωβρίου 2015, για τη διόρθωση ορισμένων λαθών που περιέχονται στην απόφαση C(2014) 6846 τελικό.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 2) Η Abertis Telecom Terrestre, SA και η Telecom Castilla-La Mancha, SA φέρουν, πέραν των δικών τους εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η SES Astra.

⁽¹⁾ EE C 89 της 16.3.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Aldi κατά EUIPO — Miquel Alimentació Grup (Gourmet)

(Υπόθεση T-212/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικό σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Gourmet — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά και εικονιστικά σήματα GOURMET και Gourmet — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 038/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Fürsen, N. Lützenrath, U. Rademacher και N. Bertram, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Eberl και M. Fischer)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Miquel Alimentació Grup, SA (Vilamallà, Ισπανία) (εκπρόσωποι: C. Duch Fonoll και R. Niebel, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση R 0314/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Miquel Alimentació Grup και Aldi.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aldi GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 198 της 15.6.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Redpur κατά EUIPO — Redwell Manufaktur (Redpur)

(Υπόθεση T-227/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Redpur — Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης redwell INFRAROT HEIZUNGEN — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 038/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Redpur GmbH (Hayingen, Γερμανία) (εκπρόσωπος: S. Schiller, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Redwell Manufaktur GmbH (Rotenturm an der Pinka, Αυστρία) (εκπρόσωπος: C. Gassauer Fleissner, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Φεβρουαρίου 2015 (υπόθεση R 678/2014-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Redpur και Redwell Manufaktur.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Redpur GmbH στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 236 της 20.7.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Keil κατά EUIPO — NaturaFit
Diätetische Lebensmittelproduktion (BasenCitrato)

(Υπόθεση T-330/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ακυρότητας — Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
BasenCitrato — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Άρθρο 7,
παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2017/C 038/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Rudolf Keil (Grevenbroich, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Sachs, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: S. Hanne, D. Walicka και A. Schifko)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH (Röttenbach, Γερμανία) (εκπρόσωπος: N. Reber, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Απριλίου 2015 (υπόθεση R 1541/2014-1), σχετικά με διαδικασία ακυρότητας μεταξύ NaturaFit Diätetische Lebensmittelproduktions GmbH και R. Keil.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Rudolf Keil στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 279 της 24.8.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2016 — Todorova Androva κατά Συμβουλίου κ.λπ.

(Υπόθεση T-366/15 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσως — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2011 — Μη εγγραφή στον κατάλογο των προαγόμενων υπαλλήλων — Απόρριψη της προσφυγής πρωτοδίκως — Άρθρο 45 του ΚΥΚ — Ρήτρα 4 της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP — Ίση μεταχείριση — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Βάρος αποδείξεως — Υποχρέωση του δικαστή της ουσίας να διερευνά τα πραγματικά περιστατικά — Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας — Κανόνας της ταυτότητας του αντικειμένου μεταξύ της διοικητικής ενστάσεως και της προσφυγής ενώπιον του δικαστή της Ένωσης)

(2017/C 038/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρεσείουσα: Viara Todorova Androva (Sint-Genesius-Rode, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και M. Veiga)· Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: αρχικώς J. Currall, G. Gattinara και A.-C. Simon, στη συνέχεια G. Gattinara και A.-C. Simon) και Ελεγκτικό Συνέδριο (εκπρόσωπος: N. Scafarto)

Παρεμβαίνουν υπέρ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: D. Nessaf και M. Dean)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (δευτέρο τμήμα) της 29ης Απριλίου 2015, Todorona Androna κατά Συμβουλίου (F-78/12, EU:F:2015:37).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Η Viana Todorona Androna φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) EE C 337 της 12.10.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Aldi κατά EUIPO — Cantina Tollo (ALDIANO)

(Υπόθεση T-391/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALDIANO — Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ALDI — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κανόνας 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95]

(2017/C 038/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen και N. Bertram, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: M. Rajh)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Cantina Tollo SCA (Tollo, Ιταλία) (εκπρόσωποι: F. Celluprica και F. Fischetti, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 13ης Μαΐου 2015 (υπόθεση R 1612/2014-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Aldi και Cantina Tollo.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aldi GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Intesa Sanpaolo κατά EUIPO (START UP INITIATIVE)

(Υπόθεση T-529/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αίτηση καταχώρισεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης START UP INITIATIVE — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Άρθρο 75 του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 038/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Intesa Sanpaolo SpA (Τορίνο, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Pozzi και F. Braga, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωποι: αρχικώς P. Bullock, στη συνέχεια L. Rampini)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Ιουνίου 2015 (υπόθεση R 2777/2014-1), σχετικά με αίτηση καταχώρισεως του εικονιστικού σημείου START UP INITIATIVE ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Intesa Sanpaolo SpA στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 371 της 9.11.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Novartis κατά EUIPO (απεικόνιση γκρι καμπύλης και απεικόνιση πράσινης καμπύλης)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-678/15 και T-679/15) ⁽¹⁾

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Αιτήσεις καταχώρισεως εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απεικονίζουν μια γκρι καμπύλη και μια πράσινη καμπύλη — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Διακριτικός χαρακτήρας — Απλό σήμα Απλό σήμα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009]

(2017/C 038/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Novartis AG (Βασιλεία, Ελβετία) (εκπρόσωπος: M. Zintler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Kunz και S. Hanne)

Αντικείμενο

Δύο προσφυγές κατά αποφάσεων του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 (υποθέσεις R 78/2015-5 και R 89/2015-5) σχετικά με αιτήσεις καταχώρισεως δύο εικονιστικών σημάτων που απεικονίζουν μια γκρι καμπύλη και μια πράσινη καμπύλη ως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει τις αποφάσεις του πέμπτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου διανοητικής ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 23ης Σεπτεμβρίου 2015 (υποθέσεις R 78/2015-5 και R 89/2015-5).

- 2) Κάνει δεκτές τις προσφυγές που άσκησε η Novartis AG ενώπιον του προμνησθέντος τμήματος προσφυγών.
- 3) Καταδικάζει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 90 της 7.3.2016.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Gallardo Blanco κατά EUIPO — Expasa Agricultura y Ganadería (Αναπαράσταση σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή «h»)

(Υπόθεση T-716/15) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελούμενου από αναπαράσταση του σιδήρου στομίδας αλόγου υπό τη μορφή «h» — Σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προγενέστερα ισπανικά εικονιστικά σήματα — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Ουσιαστική χρήση των προγενέστερων σημάτων — Άρθρο 42, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009]

(2017/C 038/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Juan Gallardo Blanco (Los Barrios, Ισπανία) (εκπρόσωπος: E. Estella Garbayo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO), (εκπρόσωπος: S. Palmero Cabezas)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Expasa Agricultura y Ganadería, SA (Jerez de la Frontera, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Bosch Döffert, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Σεπτεμβρίου 2015 (υπόθεση R 1502/2014-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Expasa Agricultura y Ganadería και του Juan Gallardo Blanco.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Juan Gallardo Blanco στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 59 της 15.2.2016.

Διάταξη του Αντιπροέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Casasnovas Bernad κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-826/16 R)

(Ασφαλιστικά μέτρα — Υπαλληλική υπόθεση — Συμβασιούχοι υπάλληλοι — Καταγγελία συμβάσεως αορίστου χρόνου — Αίτηση αναστολής εκτελέσεως — Έλλειψη επείγοντος)

(2017/C 038/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αιτών: Luis Javier Casasnovas Bernad (Σάντο Ντομίνγκο, Δομινικανή Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: S. Orlandi και T. Martin, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Berscheid)

Αντικείμενο

Αίτηση στηριζόμενη στα άρθρα 278 και 279 ΣΛΕΕ, με αντικείμενο την αναστολή εκτελέσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 27ης Σεπτεμβρίου 2016 με την οποία καταγγέλθηκε η σύμβαση εργασίας του αιτούντος.

Διατακτικό

Ο Αντιπρόεδρος του Γενικού Δικαστηρίου διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 28ης Οκτωβρίου 2016 — Andreassons Åkeri κ.λπ. κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-746/16)****(2017/C 038/47)***Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική***Διάδικοι**

Προσφεύγουσες: Andreassons Åkeri i Veddige AB (Veddige, Σουηδία), Luke Transport AB (Laholm, Σουηδία), Zimit Transportförmedling AB i konkurs (Veddige) (εκπρόσωποι: A. Broch και C.M. von Quitzow)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (Ares (2016) 4309876) της 10ης Αυγούστου 2016, να κλείσει την υπόθεση EU-Pilot 7504/15/EMPL

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

1. Πρώτος λόγος ακυρώσεως: Οι προσφεύγουσες προσέλαβαν με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου Πολωνούς αυτοαπασχολούμενους εργαζόμενους οι επιχειρήσεις των οποίων ήταν καταχωρισμένες στην Πολωνία και οι οποίοι παρέσχον υπηρεσίες στις προσφεύγουσες. Αφού ολοκληρώθηκε η παροχή των υπηρεσιών που είχαν συμφωνηθεί, οι εργαζόμενοι επέστρεψαν στην Πολωνία, όπου έχουν την κατοικία τους κατά το δίκαιο κοινωνικής ασφαλίσεως. Στη συνέχεια, κατόπιν ειδικού ελέγχου (φορολογικού ελέγχου) η σουηδική Skatteverket (φορολογική αρχή) ζήτησε από τις προσφεύγουσες να καταβάλουν για τους αυτοαπασχολούμενους Πολωνούς εργαζόμενους τις εργοδοτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που βαρύνουν τους Σουηδούς εργοδότες και τους επέβαλε ειδικές χρηματικές ποινές. Τούτο αντιβαίνει στον κανονισμό (ΕΟΚ) 574/72 του Συμβουλίου, ο οποίος έχει ήδη αντικατασταθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 987/2009 του Συμβουλίου.
2. Δεύτερος λόγος ακυρώσεως: Βάσει του άρθρου 4 του κανονισμού 574/72, που είχε εφαρμογή κατά τον χρόνο της προσχωρήσεως της Σουηδίας στην ΕΕ, η Σουηδική Κυβέρνηση όρισε το Försäkringskassan (Ταμείο Κοινωνικής Ασφαλίσεως) ως την αρμόδια αρχή για τη Σουηδία επί ζητημάτων δικαίου κοινωνικής ασφαλίσεως αφορώντα την εφαρμογή των κρίσιμων εν προκειμένω κανόνων του δικαίου της ΕΕ. Σύμφωνα, όμως, με το σουηδικό δίκαιο, αρμόδια αρχή για την είσπραξη των εργοδοτικών εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως είναι η Skatteverket.
3. Τρίτος λόγος ακυρώσεως: Έγινε διπλή παρακράτηση των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως, συνέβη δηλαδή ακριβώς αυτό που σκοπούν να αποτρέψουν οι επίμαχοι κανονισμοί.
4. Τέταρτος λόγος ακυρώσεως: Ο εργαζόμενος πρέπει να είναι εγγεγραμμένος στο σουηδικό Försäkringskassan, προκειμένου να μπορούν να επιβληθούν ασφαλιστικές εισφορές στον σουηδό εργοδότη για τους Πολωνούς αυτοαπασχολούμενους εργαζόμενους. Δεν εξετάσθηκε εν προκειμένω από τη Skatteverket αν πράγματι συνέβαινε κάτι τέτοιο. Το ότι, σύμφωνα με τα ανωτέρω, εισπράττονται εισφορές κοινωνικής ασφαλίσεως χωρίς να κατατίθενται υπέρ συγκεκριμένου προσώπου, όπως ισχύει σε διάφορα κράτη μέλη, πρέπει να θεωρηθεί αντίθετο προς το δίκαιο της ΕΕ.

Προσφυγή της 9ης Νοεμβρίου 2016 — Ιρλανδία κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-778/16)**

(2017/C 038/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιρλανδία (εκπρόσωποι: E. Creedon, K. Duggan και A. Joyce, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty και A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald και M. Collins, SC)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C(2016) 5605 τελικό της 30ής Αυγούστου 2016, που απευθύνεται στην Ιρλανδία και αφορά την κρατική ενίσχυση SA.38373 (2014/C) που εφάρμοσε η Ιρλανδία υπέρ της Apple·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Ιρλανδίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει εννέα λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την ερμηνεία του ιρλανδικού δικαίου και κατά την εκτίμηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών.
 - Με την προσβαλλόμενη απόφαση διαπιστώνεται εσφαλμένα ότι με δύο γνωμοδοτήσεις που εκδόθηκαν το 1991 και το 2007 από τους Irish Revenue Commissioners η Ιρλανδία «παραιτήθηκε» από φόρους τους οποίους θα έπρεπε να έχει εισπράξει από τα υποκαταστήματα της Apple Sales International (ASI) και της Apple Operations Europe (AOE) στην Ιρλανδία. Οι γνωμοδοτήσεις ουδόλως εισήγαγαν απόκλιση από το ιρλανδικό δίκαιο. Το άρθρο 25 του Taxes Consolidation Act 1997 ορίζει τους φορολογικούς κανόνες που εφαρμόζονται στα υποκαταστήματα αλλοδαπών εταιριών στην Ιρλανδία. Οι γνωμοδοτήσεις συνιστούν απλή εφαρμογή του άρθρου 25 το οποίο προβλέπει, σύμφωνα με την αρχή της εδαφικότητας, ότι σε φόρο υπόκεινται μόνο τα κέρδη που είναι καταλογιστέα στο υποκατάστημα και όχι τα κέρδη που πραγματοποιεί η εταιρία εκτός Ιρλανδίας. Στην προσβαλλόμενη απόφαση γίνεται επίσης εσφαλμένος χαρακτηρισμός των δραστηριοτήτων και του αντικειμένου των υποκαταστημάτων των ASI και AOE στην Ιρλανδία. Αντικείμενο των υποκαταστημάτων αυτών ήταν μόνο οι συνήθεις συναλλαγές, ενώ όλες οι σημαντικές αποφάσεις στις ASI και AOE λαμβάνονταν στις ΗΠΑ, και, συνεπώς, τα κέρδη τα οποία προέκυπταν από τις αποφάσεις αυτές δεν μπορούσαν να καταλογιστούν στα υποκαταστήματα των ASI και AOE στην Ιρλανδία. Ο καταλογισμός εκ μέρους της Επιτροπής των αδειών εκμεταλλεύσεως δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας της Apple στα υποκαταστήματα των AOE και ASI στην Ιρλανδία δεν συνάδει με το ιρλανδικό δίκαιο, ούτε με τις αρχές τις οποίες η Επιτροπή υποστηρίζει ότι εφαρμόζει, όπως εξάλλου και η άρνησή της να λάβει υπόψη τις δραστηριότητες της Apple Inc.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εξέταση της κρατικής ενισχύσεως.
 - Η διαπίστωση της Επιτροπής ότι στις ASI και AOE χορηγήθηκε «πλεονέκτημα» είναι εσφαλμένη. Οι γνωμοδοτήσεις δεν εισήγαγαν απόκλιση από την «κανονική» φορολόγηση, δεδομένου ότι οι ASI και AOE δεν κατέβαλαν μικρότερο ποσό φόρου σε σύγκριση με εκείνο που οφείλεται βάσει του άρθρου 25. Η Επιτροπή υποστηρίζει επίσης εσφαλμένα ότι οι γνωμοδοτήσεις ήταν επιλεκτικές. Το σύστημα αναφοράς της Επιτροπής εσφαλμένως δεν λαμβάνει υπόψη τη διάκριση μεταξύ ημεδαπών και αλλοδαπών εταιριών. Η Επιτροπή επιχειρεί να αναδιατυπώσει τους ιρλανδικούς κανόνες περί φορολογίας εταιριών και έτσι, κατά την άποψή της, οι Revenue Commissioners θα έπρεπε να έχουν εφαρμόσει την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού όπως την αντιλαμβάνεται η Επιτροπή. Η αρχή αυτή δεν αποτελεί τμήμα του δικαίου της Ένωσης ή του εφαρμοστέου ιρλανδικού δικαίου όσον αφορά τον επιμερισμό των κερδών στα υποκαταστήματα και ο ισχυρισμός της Επιτροπής δεν συνάδει με την κυριαρχία των κρατών μελών στον τομέα της άμεσης φορολογίας.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ασυνεπής και προδήλως εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής του πλήρους ανταγωνισμού εκ μέρους της Επιτροπής.
 - Ακόμη και αν η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είχε εφαρμογή εν προκειμένω (το οποίο κατά την Ιρλανδία δεν συμβαίνει), η Επιτροπή ούτε την εφάρμοσε με συνέπεια ούτε εξέτασε τη συνολική κατάσταση του ομίλου Apple.

4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η παρατιθέμενη από την Επιτροπή επικουρική αιτιολογία είναι εσφαλμένη.
- Η Επιτροπή εσφαλμένως απέρριψε εκθέσεις πραγματογνωμοσύνης που υπέβαλε η Ιρλανδία και οι οποίες αποδείκνυαν ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είχε εφαρμογή (το οποίο κατά την Ιρλανδία δεν συμβαίνει), η φορολογική μεταχείριση της ASI και της ΑΟΕ ήταν σύμφωνη με την αρχή αυτή.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η παρατιθέμενη από την Επιτροπή επάλληλη αιτιολογία είναι εσφαλμένη.
- Η Επιτροπή υποστηρίζει εσφαλμένως ότι η αρχή του πλήρους ανταγωνισμού είναι αναπόσπαστο τμήμα του ιρλανδικού δικαίου, ότι γινόταν ασυνεπής εφαρμογή του άρθρου 25 ή ότι το άρθρο 25 παρέχει ανεπίτρεπτη διακριτική ευχέρεια. Το άρθρο 25 δεν παρέχει τέτοια διακριτική ευχέρεια στους Revenue Commissioners.
6. Με τον έκτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη ουσιώδεις τύπους.
- Η Επιτροπή ουδέποτε εξέθεσε με σαφήνεια την αντίληψή της σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις κατά τη διάρκεια της έρευνας, η δε προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει πραγματικές διαπιστώσεις για τις οποίες δεν δόθηκε στην Ιρλανδία η δυνατότητα να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της. Η Επιτροπή παρέβη το καθήκον χρήστης διοικήσεως, επειδή δεν ενήργησε αμερόληπτα και δεν τήρησε το καθήκον επιμέλειας.
7. Με τον έβδομο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
- Η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, επειδή επικαλέστηκε υποτιθέμενους κανόνες του δικαίου της Ένωσης οι οποίοι δεν είχαν διατυπωθεί προηγουμένως. Οι κανόνες αυτοί είναι καινοφανείς, το δε περιεχόμενο και οι συνέπειές τους όλως αδιευκρίνιστες. Η Επιτροπή επικαλείται έγγραφα του ΟΟΣΑ του 2010, τα οποία εντούτοις (ακόμη και αν είναι δεσμευτικά) δεν θα μπορούσαν να είχαν προβλεφθεί το 1991 ή το 2007.
8. Με τον όγδοο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή δεν είχε αρμοδιότητα να εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και ότι παρέβη τα άρθρα 4 και 5 ΣΕΕ, καθώς και την αρχή της φορολογικής αυτονομίας των κρατών μελών.
- Η Επιτροπή δεν έχει αρμοδιότητα, βάσει των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων, να υποκαθιστά μονομερώς τα κράτη μέλη ως προς το ζήτημα του καθορισμού του γεωγραφικού πεδίου της φορολογικής εξουσίας τους και της εκτάσεώς της. Σκοπός των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων είναι η αντιμετώπιση κρατικών παρεμβάσεων με τις οποίες παρέχεται επιλεκτικό πλεονέκτημα. Ως εκ της φύσεως τους, οι κανόνες περί κρατικών ενισχύσεων δεν μπορούν να λύσουν το πρόβλημα των διαφορών μεταξύ των φορολογικών συστημάτων σε παγκόσμιο επίπεδο.
9. Με τον ένατο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρη παράβαση των άρθρων 296 ΣΛΕΕ και 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ', του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Η Επιτροπή υπέπεσε σε κατάφωρη παραβίαση της υποχρεώσεώς της να παραθέσει σαφή και μη διφορούμενη αιτιολογία στην προσβαλλόμενη απόφαση, στηριζόμενη ταυτοχρόνως σε σενάρια για τα πραγματικά περιστατικά τα οποία διαφέρουν ουσιωδώς μεταξύ τους, αντιφάσκοντας ως προς την πηγή του κανόνα τον οποίο φέρεται ότι παρέβη η Ιρλανδία και υποστηρίζοντας ότι η Ιρλανδία χορήγησε ενίσχυση που αφορά κέρδη φορολογητέα στην αλλοδαπή.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — QC κατά Ευρωπαϊκού Συμβουλίου

(Υπόθεση T-834/16)

(2017/C 038/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγων: QC (Νήσος Λέσβος, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Χ. Λαδής, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Συμβούλιο

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί η από 18 Μαρτίου 2016 «Δήλωση ΕΕ-Τουρκίας» που δημοσιεύθηκε την εν λόγω ημερομηνία μέσω του Δελτίου Τύπου 144/16·

- να κηρυχθεί η ακυρότητα όλων των αποτελεσμάτων της·
- να ακολουθηθεί η ταχεία διαδικασία·
- να αποφασιστεί η άμεση αναστολή της Συμφωνίας.

Λόγοι ακυρώσεως/Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής ο προσφεύγων προβάλλει επτά λόγους:

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από τον ισχυρισμό ότι η Συμφωνία αυτή πάσχει παράβαση ουσιώδους τύπου και κατ' ουσίαν διάταξης, όπως επίσης και κατάχρηση εξουσίας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από τις αρμόδιες και βάσιμες εκθέσεις της Διεθνούς Αμνηστίας, οι οποίες πιστοποιούν την ανωτέρω παραβίαση και την ανθρωπιστική κρίση που έχει επιφέρει η Συμφωνία.
 - Η εφαρμογή της Συμφωνίας, την οποία ο προσφεύγων θεωρεί μια πραγματική Διεθνή Συνθήκη, έχει επιφέρει τη συστηματική μη εφαρμογή του καθεστώτος ασύλου και την ευθεία παραβίαση της Σύμβασης της Γενεύης.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από το πληροφοριακό δελτίο των ευρωβουλευτών της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς.
 - Η Συμφωνία έχει υποπέσει και συνεχίζει να υποπίπτει σε μια «σοβαρή και συνεχή παράβαση» των αξιών της ΕΕ.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από τη νομολογία του ΕΔΔΑ.
 - Η προσφυγή εξετάζει περαιτέρω τον διεθνώς αποδεδειγμένο ισχυρισμό, ότι η Τουρκία δεν είναι μια «ασφαλής χώρα» δεδομένης της χρήσης βασανιστηρίων και πολλαπλών καταδικών για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.
5. Ο πέμπτος λόγος αντλείται από τη Συνθήκη ΣΛΕΕ.
 - Η προσφυγή παραπονείται για το γεγονός ότι η καταχρηστικός αποκαλούμενη δήλωση περιέχει μια προφανή παραβίαση του Μέρους Πέμπτου, Τίτλου V της Συνθήκης ΣΛΕΕ σχετικά με τις «Διεθνείς Συμφωνίες».
6. Ο έκτος ισχυρισμός αντλείται από τον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ.
 - Η Συμφωνία παραβιάζει επίσης το Διεθνές Δίκαιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένων των οριζόμενων στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, από την ανθρώπινη αξιοπρέπεια έως και τις ρητά απαγορευμένες «συλλογικές επιστροφές». Ειδικότερα, η προσφυγή επισημαίνει την ασυνείδητη παραβίαση ή την ενσυνείδητη μη εφαρμογή των, ρητά αναφερθεισών, Οδηγιών σχετικά με την απαιτούμενη απάντηση της ΕΕ μπροστά στη «μαζική συρροή» ανθρώπων στα σύνορά της, ειδικά στην περίπτωση που αυτοί είναι ευάλωτοι, καθώς και των Οδηγιών που διέπουν τη διαδικασία για τη διασφάλιση της διεθνούς προστασίας και του δικαιώματος ασύλου.
7. Ο έβδομος λόγος αντλείται από τα έγγραφα επαγγελματικών και αξιοπιστών Οργανώσεων.
 - Η προσφυγή επισημαίνει περαιτέρω ότι η ΕΕ, μέσω της εν λόγω Συμφωνίας, έχει προκαλέσει, τόσο στην Ελλάδα όσο και στη Τουρκία, μια τεράστια συγκέντρωση ανθρώπων, οι οποίοι επιβιώνουν σε συνθήκες εξαθλίωσης και παντελούς έλλειψης δικαιωμάτων, στην περίπτωση που δεν έχουν ήδη πέσει θύματα κακοποίησης από τα σώματα ασφαλείας.
 - Τέλος η προσφυγή εδράζεται στη διαπίστωση ότι η ΕΕ, μπροστά σε μια καταστροφική ανθρώπινη και κοινωνική πραγματικότητα, έχει καταφανώς παραβεί τις νομικές, κοινοτικές και διεθνείς της υποχρεώσεις.

Προσφυγή της 28ης Νοεμβρίου 2016 — Σουηδία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-837/16)

(2017/C 038/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Σουηδίας (εκπρόσωποι: A. Falk και F. Bergius)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση C(2016) 5644 της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 2016, με την οποία χορηγείται άδεια για ορισμένες χρήσεις των ουσιών «κίτρινο του θειοχρωμικού μολύβδου» και «ερυθρό μείγματος θειικού, μολυβδαινικού και χρωμικού μολύβδου» δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, το προσφεύγον προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπερέβη τις δυνάμει του άρθρου 291, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 εκτελεστικές αρμοδιότητές της.
 - Η Επιτροπή υπερέβη τις εκτελεστικές αρμοδιότητές της, καθόσον δεν έλαβε υπόψη τα άρθρα 55 και 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 και χορήγησε τη ζητηθείσα άδεια, αφενός, χωρίς να πληρούνται οι οριζόμενες στον κανονισμό προϋποθέσεις χορηγήσεως και, αφετέρου, αντιθέτως προς τον σκοπό του κανονισμού.
 - Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006, καθόσον χορήγησε την άδεια χωρίς να προβεί σε ίδια εκτίμηση των προϋποθέσεων χορηγήσεως σύμφωνα με το εν λόγω άρθρο και χωρίς να εξετάσει επαρκώς αν πληρούνται οι κατά το εν λόγω άρθρο προϋποθέσεις χορηγήσεως της αδείας.
 - Επιπλέον, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το άρθρο 55 του κανονισμού 1907/2006, καθόσον χορήγησε την άδεια αντιθέτως προς τον σκοπό του συστήματος χορηγήσεως αδειών, ο οποίος συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς και τη σταδιακή αντικατάσταση των άκρως ανησυχητικών ουσιών από κατάλληλες εναλλακτικές ουσίες ή τεχνικές, εφόσον αυτό είναι οικονομικώς και τεχνικώς εφικτό.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και εφήρμοσε εσφαλμένως το δίκαιο.
 - Ο λόγος αυτός στηρίζεται στα ίδια πραγματικά περιστατικά με εκείνα που προβλήθηκαν όσον αφορά τον πρώτο λόγο. Ως εκ τούτου, το ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη, όπως εκτέθηκε ανωτέρω, τα άρθρα 55 και 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 σημαίνει επίσης ότι, στο πλαίσιο της προσβαλλόμενης αποφάσεως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και εφήρμοσε εσφαλμένως το δίκαιο.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφυλάξεως και αθέτησε την υποχρέωση αιτιολογήσεως.
 - Η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της προφυλάξεως, καθόσον χορήγησε την άδεια χωρίς να προβεί σε ίδια εκτίμηση των σχετικών προϋποθέσεων βάσει του άρθρου 60, παράγραφος 4, του κανονισμού 1907/2006 και χωρίς να εξετάσει επαρκώς αν πληρούνται οι κατά το εν λόγω άρθρο προϋποθέσεις χορηγήσεως της αδείας.
 - Σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως την οποία υπέχει βάσει του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, του άρθρου 130 του κανονισμού 1907/2006 και της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν μπορεί να συναχθεί ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή εκτίμησε κατά πόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της αδείας σύμφωνα με το άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού.

Αγωγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — BP κατά FRA

(Υπόθεση T-838/16)

(2017/C 038/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγων/Ενάγουσα: BP (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωπος: E. Lazar, δικηγόρος)

Εναγόμενος: Οργανισμός Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (FRA)

Αιτήματα

Ο ενάγων/Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να αποκαταστήσει την περιουσιακή και μη περιουσιακή ζημία που υπέστη από την εκ μέρους του πλημμελή διαχείριση των προσωπικών του/της δεδομένων και της διαρροής αυτών, καθώς και από διάφορες άλλες παρατυπίες στο πλαίσιο της διαχείρισής, από τον εναγόμενο, των αιτήσεων του/της για πρόσβαση σε έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001 και των αιτήσεων του/της παροχής πληροφοριών βάσει του άρθρου 13 του κανονισμού 45/2001·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να αποκαταστήσει την περιουσιακή και μη περιουσιακή ζημία που υπέστη από παραβάσεις διαφόρων κανόνων που έχουν ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να αποκαταστήσει την περιουσιακή και μη περιουσιακή ζημία που υπέστη από τις παράνομες πράξεις του στο πλαίσιο της εκτελέσεως της αποφάσεως στην υπόθεση T-658/13 P·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη που υπέστη·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να αποκαταστήσει την υλική ζημία που υπέστη·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να του/της αποδώσει τα νομικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε κατά την προ της ασκήσεως της αγωγής διαδικασία·
- να υποχρεώσει τον εναγόμενο να καταβάλει τόκους επί του ποσού που θα επιδικασθεί τελικώς·
- να καταδικάσει τον εναγόμενο στο σύνολο των εξόδων, ακόμη και σε περίπτωση απορρίψεως της αγωγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής του/της, ο ενάγων/η ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβάσεις κανόνων που έχουν ως αντικείμενο την απονομή δικαιωμάτων σε ιδιώτες, μεταξύ άλλων, παράβαση των κανόνων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του ιδίου κανονισμού και με τις εκτελεστικές του διατάξεις, παράβαση του άρθρου 8 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), παράβαση των κανόνων περί προστασίας των προσωπικών δεδομένων που περιέχονται σε διάφορα άρθρα του κανονισμού 45/2001 και σε εκτελεστικές του διατάξεις και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως εμπιστευτικότητας η οποία οδήγησε σε διαρροή των προσωπικών δεδομένων του ενάγοντος/της ενάγουσας σε τρίτους και στον Τύπο, από κατάχρηση εξουσίας και από σοβαρή και πρόδηλη έλλειψη της δέουσας επιμέλειας και μέριμνας κατά την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων του/της.

Προσφυγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — Repower κατά EUIPO — repowermap (REPOWER)

(Υπόθεση T-842/16)

(2017/C 038/52)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Repower AG (Brusio, Ελβετία) (εκπρόσωποι: R. Kunz-Hallstein και H. Kunz-Hallstein, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: repowermap.org (Βέρνη, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του σήματος «REPOWER» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 020 351 καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 26ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2311/2014-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — dm-drogerie markt κατά EUIPO — Digital Print Group O. Schimek (Foto Paradies)

(Υπόθεση T-843/16)

(2017/C 038/53)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Καρλσρούη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: T. Strack και O. Bludovsky, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Digital Print Group O. Schimek GmbH (Νυρεμβέργη, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Foto Paradies» — Υπ' αριθ. 10 707 933 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 15ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 1194/2015-1

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 52, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2016 — Alpirsbacher Klosterbräu Glauner κατά EUIPO (Klosterstoff)**(Υπόθεση T-844/16)**

(2017/C 038/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG (Alpirsbach, Γερμανία) (εκπρόσωποι: W. Göpfert και S. Hofmann, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Klosterstoff» — Υπ' αριθ. 13 945 944 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 6ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 2064/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', γ' και ζ', του κανονισμού 207/2009·
- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 1ης Δεκεμβρίου 2016 — Deichmann κατά EUIPO — Vans (V)**(Υπόθεση T-848/16)**

(2017/C 038/55)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Deichmann SE (Έσσεν, Γερμανία) (εκπρόσωποι: C. Onken, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Vans, Inc. (Cypress, Καλιφόρνια, Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (απεικόνιση ενός «V») — Υπ' αριθ. 10 345 403 αίτηση καταχώρισεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2129/2015-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση του άρθρου 151, παράγραφος 2, του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ, σε συνδυασμό με τον κανόνα 19, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95·
- Παράβαση του κανόνα 19 παράγραφος 2, στοιχείο α', περίπτωση ii, παράγραφος 3, και του κανόνα 20, παράγραφος 1, του κανονισμού 2868/95·
- Παραβίαση των γενικών αρχών της ασφάλειας δικαίου, της χρηστής διοίκησης, της ίσης μεταχείρισης και της μη αναδρομικότητας.

Προσφυγή της 4ης Δεκεμβρίου 2016 — PGNiG Supply & Trading κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-849/16)

(2017/C 038/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: PGNiG Supply & Trading GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: M. Jeżewski, δικηγόρος)

Καής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 28ης Οκτωβρίου 2016 σχετικά με την τροποποίηση των προϋποθέσεων για την παρέκκλιση από ορισμένες απαιτήσεις του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τον αγωγό φυσικού αερίου OPAL,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αφορά προσβολή θεμελιωδών δικαιωμάτων και εσφαλμένη εκτίμηση της πράξης με την οποία κινήθηκε η διαδικασία τροποποίησης της μέχρι τότε ισχύουσας παρέκκλισης από την εφαρμογή ορισμένων απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τον αγωγό φυσικού αερίου OPAL, η οποία θεσπίστηκε το 2009 δυνάμει απόφασης της Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (γερμανικής ομοσπονδιακής υπηρεσίας δικτύου ηλεκτρικής ενέργειας, φυσικού αερίου και ταχυδρομικών και σιδηροδρομικών υπηρεσιών, στο εξής: γερμανική ομοσπονδιακή υπηρεσία δικτύων).
2. Ο δεύτερος λόγος αφορά αναρμοδιότητα για την έκδοση απόφασης περί τροποποίησης της παρέκκλισης από την εφαρμογή ορισμένων απαιτήσεων του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά τον αγωγό φυσικού αερίου OPAL.
3. Ο τρίτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων βάσει των οποίων οι υποδομές φυσικού αερίου μπορούν να τύχουν εξαίρεσης δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 17, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ.
 - Κατά το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, εξαίρεση μπορεί να γίνει δεκτή μόνο όσον αφορά τις διασυνδέσεις, το ΥΦΑ (Υδροποιημένο Φυσικό Αέριο) και τις εγκαταστάσεις αποθήκευσης. Ως «γραμμή διασύνδεσης» νοείται όμως η γραμμή μεταφοράς που διασχίζει ή γεφυρώνει σύνορο μεταξύ κρατών μελών με αποκλειστικό σκοπό τη σύνδεση των εθνικών συστημάτων μεταφοράς αυτών των κρατών μελών.
 - Ο αγωγός φυσικού αερίου OPAL δεν συνιστά «γραμμή διασύνδεσης», διότι ο συνδεδεμένος με αυτόν αγωγός φυσικού αερίου Gazelle, ο οποίος διασχίζει το έδαφος της Τσεχίας, αποτελεί αγωγό διαμετακόμισης μέσω του οποίου επιστρέφεται στη Γερμανία αέριο αντλούμενο από τον OPAL.

4. Ο τέταρτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων βάσει των οποίων οι υποδομές φυσικού αερίου μπορούν να τύχουν εξαίρεσης δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 33, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ.
- Η εκ μέρους της ρυθμιστικής αρχής χορήγηση απαλλαγής όσον αφορά κύρια νέα υποδομή φυσικού αερίου εξαρτάται από την προϋπόθεση το ύψος του επενδυτικού κινδύνου να είναι τέτοιο ώστε η επένδυση να μην δύναται να πραγματοποιηθεί εάν δεν χορηγηθεί η εν λόγω απαλλαγή.
- Η επένδυση με αντικείμενο την κατασκευή του αγωγού φυσικού αερίου OPAL υλοποιήθηκε πλήρως και ολοκληρώθηκε στις 13 Ιουλίου 2011, επομένως δεν μπορεί πλέον να υποστηρίζεται ότι εξακολουθεί να υφίσταται οποιοσδήποτε τέτοιος κίνδυνος.
5. Ο πέμπτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων βάσει των οποίων οι υποδομές φυσικού αερίου μπορούν να τύχουν εξαίρεσης δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχεία α' και ε', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, ερμηνεία η οποία είχε ως συνέπεια να γίνει δεκτό ότι η τροποποίηση της χορηγούμενης από τη ρυθμιστική αρχή απαλλαγής για τον αγωγό φυσικού αερίου OPAL δεν επηρεάζει αρνητικά τον ανταγωνισμό στην αγορά φυσικού αερίου.
6. Ο έκτος λόγος αφορά εσφαλμένη ερμηνεία των προϋποθέσεων βάσει των οποίων οι υποδομές φυσικού αερίου μπορούν να τύχουν εξαίρεσης δυνάμει του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, ερμηνεία η οποία είχε ως συνέπεια να γίνει δεκτό ότι η τροποποίηση της χορηγούμενης από τη ρυθμιστική αρχή απαλλαγής για τον αγωγό φυσικού αερίου OPAL καθιστά ασφαλέστερη την προμήθεια φυσικού αερίου εντός της εσωτερικής αγοράς.
7. Ο έβδομος λόγος αφορά τη μη συνεκτίμηση της υποχρέωσης της γερμανικής ομοσπονδιακής υπηρεσίας δικτύων να τηρήσει το άρθρο 102 ΣΛΕΕ στο πλαίσιο έκδοσης απόφασης περί χορήγησης απαλλαγής δυνάμει του άρθρου 36 της οδηγίας 2009/73/ΕΚ.
8. Ο όγδοος λόγος αφορά παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.
9. Ο ένατος λόγος αφορά παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
10. Ο δέκατος λόγος αφορά ευνοϊκή μεταχείριση των υποδομών που αποτελούν αντικείμενο απαλλαγής και των οποίων το καθεστώς είναι αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης.
11. Ο ενδέκατος και ο δωδέκατος λόγος αφορούν παράβαση, αντιστοίχως, του άρθρου 274 και του άρθρου 254 της συμφωνίας σύνδεσης μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κρατών μελών της, αφενός, και της Ουκρανίας, αφετέρου.
12. Ο δέκατος τρίτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 7 ΣΛΕΕ, λόγω έκδοσης απόφασης η οποία δεν είναι συμβατή με λοιπές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
13. Ο δέκατος τέταρτος λόγος στηρίζεται στο άρθρο 277 ΣΛΕΕ και αφορά ακυρότητα του άρθρου 2, σημείο 33, σε συνδυασμό με το άρθρο 36, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ, διότι εισήχθη αυθαίρετος διαχωρισμός συνεπαγόμενος δυσμενή διάκριση μεταξύ, αφενός, υποδομών δυνάμεων να υπαχθούν στην απαλλαγή που χορηγεί η ρυθμιστική αρχή και, αφετέρου, των λοιπών υποδομών, οι οποίες δεν πληρούν τις προϋποθέσεις για την απαλλαγή αυτή.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Νοεμβρίου 2016 — QE κατά Eurojust

(Υπόθεση T-850/16)

(2017/C 038/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: QE (Gouvy, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: T. Bontinck και S. Cherif, δικηγόροι)

Καθού-εναγόμενος: Eurojust

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διατάξει, πριν αποφανθεί, να προσκομιστούν τα πρακτικά της συνεδριάσεως της 17ης Μαρτίου 2016·
- να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της 22ας Απριλίου 2016 και 18ης Μαΐου 2016·
- να υποχρεώσει τον Eurojust να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη η QE, η οποία εκτιμάται, με την επιφύλαξη της αυξήσεως ή μείωσης του ποσού της κατά τη διάρκεια της δίκης, στο ποσό των 20 000 ευρώ (είκοσι χιλιάδων ευρώ), πλέον τόκων από της ασκήσεως της από 8 Ιουλίου 2016 διοικητικής ενστάσεως, υπολογιζομένων με το ισχύον κατά τον κρίσιμο χρόνο επιτόκιο που καθορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδοτήσεως, προσαυξημένο κατά δύο μονάδες·
- να καταδικάσει τον Eurojust στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από έλλειψη νομικής βάσεως, από προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως καθώς και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, από τις οποίες πάσχει η απόφαση της 22ας Απριλίου 2016.
2. Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 23, παράγραφος 2, του παραρτήματος IX του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και παράβαση του καθήκοντος μέριμνας, από τις οποίες πάσχει η απόφαση της 18ης Μαΐου 2016.
3. Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από κατάχρηση εξουσίας και σύγκρουση συμφερόντων, όσον αφορά αμφότερες τις προσβαλλόμενες αποφάσεις.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Barata κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-854/16)

(2017/C 038/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Joao Miguel Barata (Evere, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: G. Pandey, D. Rovetta, δικηγόροι, και J. Grayston, solicitor)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- καταρχάς, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, να κηρύξει άκυρο και ανεφάρμοστο το άρθρο 90 του ΚΥΚ στην παρούσα διαδικασία σύμφωνα με το άρθρο 277 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης·
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση η οποία αποτελείται από δύο αποφάσεις, ήτοι την απόφαση της Διεύθυνσης Ανάπτυξης Ανθρώπινων Πόρων της 29ης Ιανουαρίου 2016, να μην περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος στον κατάλογο των υποψηφίων που επιλέγονται, και την απόφαση της 25ης Αυγούστου 2016 περί απορρίψεως της κατά το άρθρο 90 του ΚΥΚ ενστάσεως·
- να ακυρώσει την προκήρυξη του διαγωνισμού 2015/023 που κυκλοφόρησε προς ενημέρωση του προσωπικού στις 18 Σεπτεμβρίου 2015·
- να ακυρώσει στο σύνολό του το σχέδιο καταλόγου των υπαλλήλων που επελέγησαν για συμμετοχή στο σχετικό πρόγραμμα κατάρτισης·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως οι οποίοι αφορούν παράβαση του ΚΥΚ, παράβαση ουσιώδους τύπου, καθώς και παραβίαση των συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης:

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και παράνομος χαρακτήρας και ανεφάρμοστο, σύμφωνα με το άρθρο 277 ΣΛΕΕ, του άρθρου 90 του ΚΥΚ.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος της ορθής και χρηστής διοικήσεως.
4. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της αρχής της ισότητας.

**Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Erdinger Weißbräu Werner Brombach κατά EUIPO (Σχήμα
μεγάλου ποτηριού)**

(Υπόθεση T-857/16)

(2017/C 038/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Erdinger Weißbräu Werner Brombach GmbH & Co. KG (Erding, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Hayn, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Διεθνής καταχώριση του τρισδιάστατου σήματος «Σχήμα μεγάλου ποτηριού» με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση — Υπ' αριθ. 1 242 704 αίτηση καταχωρίσεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 659/2016-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών.
- να προβεί σε προφορική διαδικασία.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.
-

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Damm κατά EUIPO — Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz (EISKELLER)

(Υπόθεση T-859/16)

(2017/C 038/60)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sociedad Anónima Damm (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: P. González-Bueno Catalán de Ocón, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG (Au-Hallertau, Γερμανία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «EISKELLER» –Υπ' αριθ. 12 204 426 αίτηση καταχώρισεως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 5ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2428/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την Schlossbrauerei Au-Hallertau Willibald Beck Freiherr von Peccoz GmbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 6ης Δεκεμβρίου 2016 — Wirecard κατά EUIPO (mycard2go)

(Υπόθεση T-860/16)

(2017/C 038/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wirecard AG (Aschheim, Γερμανία) (εκπρόσωπος: A. Bayer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο περιέχει το λεκτικό στοιχείο «mycard2go» — Υπ' αριθ. 14 303 465 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 281/2016-4

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόθεση στο καθού προκειμένου να συνεχιστεί η διαδικασία καταχωρίσεως σχετικά με το υπ' αριθ. 014303465 σήμα της ΕΕ·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας προσφυγής ενώπιον του EUIPO.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 207/2009 σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — C & J Clark International κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-861/16)**

(2017/C 038/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: C & J Clark International Ltd (Somerset, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι: A. Willems και S. De Knop, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει απαράδεκτη την προσφυγή·
- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2016/1647 της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2016, για την εκ νέου επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων υποδημάτων που έχουν το πάνω μέρος από δέρμα, καταγωγής Βιετνάμ, τα οποία κατασκευάζονται από τις επιχειρήσεις Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co. Ltd, Lac Ty Co. Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co. Ltd, Freetrend Industrial Ltd και τη συνδεδεμένη της εταιρεία Freetrend Industrial A (Vietnam) Co. Ltd., Fulgent Sun Footwear Co. Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co. Ltd, Golden Top Company Co. Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co. Ltd, και για την εφαρμογή της απόφασης του Δικαστηρίου στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-659/13 και C-34/14 (ΕΕ L 245, σ. 16)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, καθόσον ενήργησε χωρίς νομικό έρεισμα, παραβίασε την αρχή της δοτής αρμοδιότητας, η οποία κατοχυρώνεται στα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 2, ΣΕΕ.
2. Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον δεν έλαβε τα αναγκαία μέτρα συμμορφώσεως προς την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 2016, C & J Clark International, C-659/13 και C-34/14, EU:C:2016:74, παρέβη το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
3. Με τον τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον επέβαλε δασμό αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές υποδημάτων «οι οποίες έλαβαν χώρα κατά την περίοδο εφαρμογής των [ακυρωθέντων κανονισμών]», παρέβη το άρθρο 1, παράγραφος 1, και 10, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού⁽¹⁾ και παραβίασε την αρχή της ασφάλειας δικαίου (μη αναδρομικότητα).
4. Με τον τέταρτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον επέβαλε δασμό αντνιτάμπινγκ χωρίς να προβεί σε νέα αξιολόγηση του συμφέροντος της Ένωσης, παρέβη το άρθρο 21 του βασικού κανονισμού, και ότι, εν πάση περιπτώσει, θα ήταν προδήλως εσφαλμένο το συμπέρασμα ότι η επιβολή του δασμού αντνιτάμπινγκ ήταν προς το συμφέρον της Ένωσης.

5. Με τον πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή, καθόσον εξέδωσε πράξη η οποία υπερβαίνει το αναγκαίο μέτρο για την επίτευξη του σκοπού της, παρέβη τα άρθρα 5, παράγραφος 1, και 5, παράγραφος 4, ΣΕΕ.

(¹) Κανονισμός (ΕΕ) 2016/1036 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 176, σ. 21).

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — fritz-kulturgüter κατά EUIPO — Sumol + Compal Marcas (fritz-wasser)

(Υπόθεση T-862/16)

(2017/C 038/63)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: fritz-kulturgüter GmbH (Αμβούργο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: G. Schindler, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Sumol + Compal Marcas, SA (Oeiras Carnaxide, Πορτογαλία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «fritz-wasser» — Υπ' αριθ. 12 314 753 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 7ης Οκτωβρίου 2016 στην υπόθεση R 1510/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να μεταρρυθμίσει την προβαλλόμενη απόφαση ώστε να απορριφθεί η προσφυγή στο σύνολό της·
- να κάνει δεκτή την υπ' αριθ. 012 314 753 αίτηση καταχωρίσεως·
- να καταδικάσει την ανακόπτουσα στα σχετικά με τη διαδικασία προσφυγής έξοδα· να καταδικάσει το καθού στα λοιπά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — Le Pen κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-863/16)

(2017/C 038/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Γαλλία) (εκπρόσωποι: M. Ceccaldi και J.-P. Le Moigne, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση των Κοσμητόρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 4ης Οκτωβρίου 2016, καθόσον διατηρεί σε ισχύ μόνον την απόφαση με την οποία υποχρεώνεται ο Jean-Marie Le Pen να επιστρέψει ποσό ύψους 320 026,23 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 29ης Ιανουαρίου 2016·
- να ακυρώσει το αριθ. 2016-195 χρεωστικό σημείωμα της 4ης Φεβρουαρίου 2016·
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων·
- να υποχρεώσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να καταβάλει στον Jean-Marie Le Pen, σε απόδοση των δυνάμενων να αναζητηθούν εξόδων, το ποσό των 50 000,00 ευρώ.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από ελαττώματα θίγοντα την εξωτερική νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων. Ο λόγος αυτός αναλύεται σε τρία σκέλη.
 - Πρώτο σκέλος, κατά το οποίο η αρμοδιότητα επί θεμάτων δημοσιονομικών αποφάσεων που αφορούν τα πολιτικά κόμματα και, ως εκ τούτου, τους βουλευτές, ανήκει στο Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και όχι στον Γενικό Γραμματέα ή στους Κοσμητόρες.
 - Δεύτερο σκέλος, κατά το οποίο το Προεδρείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου δεν δύναται να μεταβάλει τον χαρακτήρα και το εύρος της αρμοδιότητάς του. Ο Γενικός Γραμματέας, όμως, δεν δύναται να επικαλεσθεί καμία τακτική ανάθεση αρμοδιοτήτων εκ μέρους του Προέδρου του Προεδρείου του Κοινοβουλίου, βάσει της οποίας εξουσιοδοτείται να εκδίδει και να κοινοποιεί πράξεις όπως είναι η απόφαση της 29ης Ιανουαρίου 2016 όσον αφορά δημοσιονομικά ζητήματα που αφορούν βουλευτή. Επιπλέον, ούτε οι Κοσμητόρες ήταν αρμόδιοι να λάβουν την απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2016, δεδομένου ότι έχουν επιληφθεί «αποφάσεως» ληφθείσας από αναρμόδια διοικητική αρχή, συγκεκριμένα δε τον Γενικό Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
 - Τρίτο σκέλος, το οποίο αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως των Κοσμητόρων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από ελαττώματα θίγοντα την εσωτερική νομιμότητα των προσβαλλομένων πράξεων. Ο λόγος αυτός αναλύεται σε οκτώ σκέλη.
 - Πρώτο σκέλος, κατά το οποίο η απόφαση των Κοσμητόρων δεν αφορά την απόδειξη του προβαλλομένου αχρεωστήτου χαρακτήρα των καταβληθέντων ποσών. Ως εκ τούτου, η απόφαση αυτή έχει μερικό χαρακτήρα, καθόσον αφορά μόνον την επιστροφή των ποσών. Κατά το στάδιο αυτό δεν υφίσταται πλέον, κατά τον προσφεύγοντα, απόφαση διαπιστώνουσα το υποστατό του αχρεωστήτου των ποσών που καταβλήθηκαν στον προσφεύγοντα, η δε πράξη του Γενικού Γραμματέα πρέπει να θεωρείται ανακληθείσα, όπως και η απόφαση που διέτασσε την επιστροφή των επίμαχων ποσών.
 - Δεύτερο σκέλος, κατά το οποίο οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
 - Τρίτο σκέλος, το οποίο αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
 - Τέταρτο σκέλος, το οποίο αντλείται από το βάρος αποδείξεως, καθόσον δεν απόκειται στον προσφεύγοντα να αποδείξει ότι ο οικείος κοινοβουλευτικός βοηθός εργαζόταν πράγματι για τον προσφεύγοντα και ότι οι εργασίες που πραγματοποιούσε ήταν αναγκαίες και συνδέονταν άμεσα με την άσκηση του κοινοβουλευτικού έργου του προσφεύγοντος.
 - Πέμπτο σκέλος, κατά το οποίο οι προσβαλλόμενες πράξεις θίγουν τα πολιτικά δικαιώματα των τοπικών κοινοβουλευτικών βοηθών.
 - Έκτο σκέλος, κατά το οποίο οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν κατάχρηση εξουσίας και διαδικασίας.

- Έβδομο σκέλος, κατά το οποίο οι προσβαλλόμενες πράξεις ενέχουν δυσμενή διάκριση. Επιπλέον, οι προσβαλλόμενες πράξεις σκοπούν αποκλειστικώς να θίξουν την πολιτική δράση του προσφεύγοντος.
- Όγδοο σκέλος, το οποίο αντλείται από προσβολή της ανεξαρτησίας του προσφεύγοντος ως μέλους του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Προσφυγή της 7ης Δεκεμβρίου 2016 — Wenger κατά EUIPO — Swissgear (SWISSGEAR)

(Υπόθεση T-869/16)

(2017/C 038/65)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Wenger SA (Delémont, Ελβετία) (εκπρόσωποι: K. Ikas και A. Sulovsky, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Swissgear Sàrl (Baar, Ελβετία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η προσφεύγουσα

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «SWISSGEAR» — Υπ' αριθ. 7 197 783 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 2098/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού για το σήμα της ΕΕ.

Προσφυγή της 8ης Δεκεμβρίου 2016 — Groupe Canal + κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-873/16)

(2017/C 038/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Groupe Canal + (Issy-les-Moulineaux, Γαλλία) (εκπρόσωποι: P. Wilhelm, P. Gassenbach και O. de Juvigny, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση ΑΤ.40023 της 26ης Ιουλίου 2016 (άρθρο 264 ΣΛΕΕ)·
- επικουρικώς,
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση ΑΤ.40023 της 26ης Ιουλίου 2016, όσον αφορά τη γαλλική αγορά και τις υφιστάμενες ή μελλοντικές συμβάσεις του GROUPE CANAL +,
 - να διατάξει οποιοδήποτε μέτρο κρίνει αναγκαίο,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της εταιρίας GROUPE CANAL +.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της Επιτροπής κατά την εξέταση της συναφείας μεταξύ του GROUPE CANAL + και της Pictures International Limited (στο εξής: Paramount) συμβάσεως, την οποία η Επιτροπή θεώρησε ως εξ αντικειμένου αντίθετη με το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και για την οποία έκρινε ότι οι δεσμεύσεις που πρότεινε η Paramount δεν έδιναν την πολιτιστική πολυμορφία και γενικότερα τη χρηματοδότηση και την εκμετάλλευση κινηματογραφικών ταινιών εντός του ΕΟΧ. Ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη.
 - Το πρώτο σκέλος αφορά τη συμβατότητα των απαγορευμένων ρητρών με το δικαίο των συμπράξεων. Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση υιοθέτησε μια νομικώς διασταλτική και εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας του αντίθετου προς τους κανόνες του ανταγωνισμού αντικειμένου, με αποτέλεσμα να μην αναλύσει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ή έστω να μην αποδείξει, τις συνέπειες των ρητρών εδαφικότητας. Δεύτερον, η εκτίμηση του φερόμενου ως αντίθετου προς τους κανόνες του ανταγωνισμού χαρακτήρα των ρητρών εδαφικότητας μπορεί να προκύψει μόνον από κακή ερμηνεία της λειτουργίας της αγοράς της συνδρομητικής τηλεόρασης. Τρίτον, οι ρήτρες εδαφικής αποκλειστικότητας, τις οποίες η Επιτροπή θεωρεί ως αντίθετες προς τους κανόνες ανταγωνισμού, είναι τουναντίον απαραίτητες για έναν αποτελεσματικό ανταγωνισμό με βάση το κριτήριο της αποδόσεως στην αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης.
 - Το δεύτερο σκέλος αφορά προσβολή της πολιτιστικής πολυμορφίας, της χρηματοδότησης και της εκμετάλλευσης κινηματογραφικών ταινιών ως αποτέλεσμα της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Πρώτον, η προσβαλλόμενη απόφαση έχει ως αποτέλεσμα τον περιορισμό της χρηματοδότησης της προσφοράς οπτικοακουστικού υλικού στη γαλλική γλώσσα, νοθεύοντας τον ανταγωνισμό στην αγορά της συνδρομητικής τηλεόρασης. Δεύτερον, περιορίζοντας τη χρηματοδότηση της προσφοράς οπτικοακουστικού υλικού, η προσβαλλόμενη απόφαση είχε ως συνέπεια τον περιορισμό της ποιότητας και της πολυμορφίας της προσφερόμενου προς τον καταναλωτή υλικού.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η Επιτροπή υπερέβη προδήλως τα όρια της διακριτικής της ευχέρειας αποδεχόμενη δεσμεύσεις που ανταποκρίνονται σε αντιρρήσεις τις οποίες δεν προέβαλε κατά την προκαταρκτική της εκτίμηση. Ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη.
 - Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση έχει εφαρμογή σε δεσμεύσεις που αφορούν το σύνολο των συμβάσεων που έχει συνάψει με τους τηλεοπτικούς φορείς του ΕΟΧ, ενώ η προκαταρκτική εκτίμηση αφορούσε μόνο τις συμβάσεις για αποκλειστικά δικαιώματα στο Ηνωμένο Βασίλειο και στην Ιρλανδία.
 - Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι η ανάλυση των δεσμεύσεων θα έχει ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό της εφαρμογής τους στο Ηνωμένο Βασίλειο μετά την έξοδό του από την ΕΕ, ενώ οι εν λόγω δεσμεύσεις θα εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται στις υπόλοιπες αγορές τις οποίες δεν αφορά η κοινοποίηση των αιτιάσεων και τις οποίες δεν έχει αναλύσει η Επιτροπή.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται πρόδηλη παραβίαση από την Επιτροπή της αρχής της αναλογικότητας. Ο λόγος αυτός έχει τρία σκέλη.
 - Πρώτον, οι δεσμεύσεις που κατέστησαν υποχρεωτικές με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν βρίσκονται σε αντιστοιχία με τις αντιρρήσεις για τον ανταγωνισμό που προέβαλε προηγουμένως η Επιτροπή.
 - Δεύτερον, οι δεσμεύσεις που κατέστησαν υποχρεωτικές με την προσβαλλόμενη απόφαση δεν λαμβάνουν υπόψη τα συμφέροντα των τρίτων, πράγμα που αναιρεί την αναλογικότητα των μέτρων αυτών και συνηγορεί υπέρ της ακυρώσεώς τους.

— Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να αναγνωρίσει ότι η Επιτροπή πρέπει να μεριμνά για την αναλογικότητα των δεσμεύσεων έναντι τρίτων.

4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της Επιτροπής, δεδομένου ότι οι δεσμεύσεις που κατέστησε υποχρεωτικές συνιστούν παρέμβαση στη νομοθετική διαδικασία ενώπιον του ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το οποίο διατύπωσε επιφυλάξεις και ανησυχίες ως προς την κατάργηση της εδαφικότητας των αδειών στον οπτικοακουστικό τομέα και τις επιπτώσεις της στη χρηματοδότηση του κινηματογράφου, στη συγκέντρωση του τομέα και στην πολιτιστική πολυμορφία. Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη κανένα από τα παραπάνω στοιχεία, προεξοφλώντας το αποτέλεσμα σημαντικών νομοθετικών διαβουλεύσεων διαπραγματευόμενης με μία μόνο μη ευρωπαϊκή επιχείρηση, την Paramount. Ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη.

— Με το πρώτο σκέλος προβάλλεται ότι με την προσβαλλόμενη απόφαση επιδιώκεται σκοπός που εμπίπτει στις αρμοδιότητες και τους στόχους του νομοθέτη και όχι της Επιτροπής η οποία με τον τρόπο αυτό υποκαταστάθηκε στον νομοθέτη της Ένωσης.

— Με το δεύτερο σκέλος προβάλλεται ότι η δέσμη ενδείξεων που προβάλλει το GROUPE CANAL + συνιστούν επαρκή αρχή αποδείξεως για να δημιουργηθούν σοβαρές υπόνοιες ως προς την ευθύνη της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2016 — Καρέλια κατά EUIPO (KARELIA)

(Υπόθεση T-878/16)

(2017/C 038/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ινώ Καρέλια (Καλαμάτα, Ελλάδα) (εκπρόσωπος: Μ. Καρπαδάκης, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης «KARELIA» — Υπ' αριθ. 964 502 αίτηση καταχώρισεως

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 19ης Σεπτεμβρίου 2016 στην υπόθεση R 1562/2015-5

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία γ' και β', του κανονισμού 207/2009.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2016 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-883/16)

(2017/C 038/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωπος: B. Majczyna)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2016, περί τροποποιήσεως των όρων απαλλαγής του αγωγού φυσικού αερίου Orpal από την υποχρέωση τηρήσεως των κανόνων για την πρόσβαση τρίτων και των εγκεκριμένων τιμολογίων βάσει της οδηγίας 2003/55/ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ σε συνδυασμό με το άρθρο 194, παράγραφος 1, στοιχείο β', ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της αλληλεγγύης λόγω νέας απαλλαγής του αγωγού φυσικού αερίου Orpal από την υποχρέωση τηρήσεως των σχετικών κανόνων, μολονότι η εν λόγω απαλλαγή θέτει σε κίνδυνο την ασφάλεια παροχής φυσικού αερίου.
2. Έλλειψη αρμοδιότητας εκ μέρους της Επιτροπής και παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το άρθρο 2, σημείο 17, της οδηγίας 2009/73/ΕΚ λόγω νέας απαλλαγής του αγωγού φυσικού αερίου Orpal από την υποχρέωση τηρήσεως των σχετικών κανόνων, μολονότι ο εν λόγω αγωγός δεν αποτελεί «γραμμή διασύνδεσης».
3. Παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ λόγω νέας απαλλαγής του αγωγού φυσικού αερίου Orpal από την υποχρέωση τηρήσεως των σχετικών κανόνων, μολονότι δεν υφίσταται κίνδυνος να μην υλοποιηθεί η επένδυση σε περίπτωση μη χορηγήσεως της εν λόγω απαλλαγής.
4. Παράβαση του άρθρου 36, παράγραφος 1, στοιχεία α' και ε', της οδηγίας 2009/73/ΕΚ λόγω νέας απαλλαγής του αγωγού φυσικού αερίου Orpal από την υποχρέωση τηρήσεως των σχετικών κανόνων, παρά τις επιπτώσεις στον ανταγωνισμό από τη χορήγηση της συγκεκριμένης απαλλαγής.
5. Παράβαση διεθνών συνθηκών που δεσμεύουν την Ευρωπαϊκή Ένωση, όπως η Συνθήκη για τον Χάρτη Ενέργειας, η Συνθήκη για την Ενεργειακή Κοινότητα και η Συμφωνία Σύνδεσης με την Ουκρανία.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Multiconnect κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-884/16)

(2017/C 038/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Multiconnect GmbH (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-M. Schultze, S. Pautke και C. Ehlenz, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις ενέργειες της Επιτροπής, στις οποίες προέβη το τμήμα ελέγχου των συμπράξεων της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού στο πλαίσιο εκτελέσεως του τρίτου μέρους («non-MNO-Remedy») της αποφάσεως M.7018, και ιδίως την εκτίμηση που παρατίθεται στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 24ης Οκτωβρίου 2016 και της 29ης Οκτωβρίου 2016, κατά την οποία η non-MNO-Remedy περιορίζεται μόνο σε αμιγείς παρόχους υπηρεσιών, αποκλεισμένων των MVNO (mobile virtual network operators) όπως η προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση C(2014) 4443 τελικό στην υπόθεση M.7018·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Πρώτος λόγος: παράβαση των Συνθηκών ή κάποιου σχετικού με την εφαρμογή τους κανόνα δικαίου

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής ερμηνεύει και εφαρμόζει κατά τρόπο εσφαλμένο την απόφαση C(2014) 4443 τελικό στην υπόθεση M.7018 και τις δεσμεύσεις που απορρέουν από αυτήν, καθόσον περιορίζει κατ' ουσίαν την κοινώς καλούμενη «non-MNO-Remedy», με την οποία η Telefonica δεσμεύθηκε να παρέχει σε τρίτους πρόσβαση σε υπηρεσίες 4G στη χονδρική αγορά κινητών δικτύων, μόνο σε τρίτους που λειτουργούν βάσει του επιχειρηματικού μοντέλου του παρόχου υπηρεσιών και δεν εξασφαλίζει ότι η Telefonica θα παρέχει, σύμφωνα με τη «non-MNO-Remedy», πρόσβαση σε υπηρεσίες 4G και σε τρίτους στο πλαίσιο του επιχειρηματικού μοντέλου MVNO.

2. Δεύτερος λόγος που προβάλλεται επικουρικώς: παράβαση των Συνθηκών ή κάποιου σχετικού με την εφαρμογή τους κανόνα δικαίου, καθώς και πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και πλημμελής αιτιολογία, καθόσον με την απόφαση C(2014) 4443 τελικό έγινε εσφαλμένως δεκτό ότι οι δεσμεύσεις που ανέλαβε η Telefonica θα μπορούσαν να άρουν κάθε ανησυχία όσον αφορά τον ανταγωνισμό.

Προσφυγή της 15ης Δεκεμβρίου 2016 — Mass Response Service κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-885/16)

(2017/C 038/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Mass Response Service GmbH (Βιέννη, Αυστρία) (εκπρόσωποι: J.-M. Schultze, S. Pautke και C. Ehlenz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις ενέργειες της Επιτροπής, στις οποίες προέβη το τμήμα ελέγχου των συμπράξεων της Γενικής Διευθύνσεως Ανταγωνισμού στο πλαίσιο εκτελέσεως του τρίτου μέρους («non-MNO-Remedy») της αποφάσεως M.7018, και ιδίως την εκτίμηση που παρατίθεται στα μηνύματα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 24ης Οκτωβρίου 2016 και της 29ης Οκτωβρίου 2016, κατά την οποία η non-MNO-Remedy περιορίζεται μόνο σε αμιγείς παρόχους υπηρεσιών, αποκλεισμένων των MVNO (mobile virtual network operators) όπως η προσφεύγουσα·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση C(2014) 4443 τελικό στην υπόθεση M.7018·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους, οι οποίοι είναι κατ' ουσίαν πανομοιότυποι ή παρόμοιοι με τους λόγους που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-884/16, Multiconnect κατά Επιτροπής.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2016 — Πολωνία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-167/16) ⁽¹⁾

(2017/C 038/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 243 της 4.7.2016.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2016 — McGillivray κατά Επιτροπής**(Υπόθεση T-535/16) ⁽¹⁾**

(2017/C 038/72)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Ο πρόεδρος του ογδούτου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 89 της 16.3.2015 (υπόθεση η οποία καταχωρίστηκε αρχικώς στο πρωτόκολλο του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον αριθμό F-12/15 και μεταφέρθηκε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης την 1.9.2016).

